

Σχέδιο νόμου για την τροποποίηση και συμπλήρωση του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Πλήρης ελληνική μετάφραση

Συντάκτης και υποβάλλων

Μαριάν Γκεοργκίεφ Ιβάνοφ, δικηγόρος

Δικηγορικός Σύλλογος Σόφιας

Προσωπική πρόταση του συντάκτη για τη βελτίωση της νομοθεσίας, υποβληθείσα κατά το άρθρο 45 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και το άρθρο 18(1) και (2) του Νόμου περί κανονιστικών πράξεων. Δεν πρόκειται για νομοσχέδιο που κατατέθηκε επισήμως από φορέα του δικαιώματος νομοθετικής πρωτοβουλίας. Δεν αποτελεί ούτε ψηφισμένο ούτε ισχύον δίκαιο.

Σημείωση για τη μετάφραση

Η μετάφραση αυτή παρέχεται για ενημερωτική χρήση και δεν είναι επικυρωμένη. Υπερισχύει το βουλγαρικό πρωτότυπο. Το μεταφρασμένο PDF δεν φέρει την ηλεκτρονική υπογραφή του πρωτοτύπου.

Η συνοδευτική επιστολή, οι προτεινόμενες διατάξεις, η αιτιολογική έκθεση και οι παραπομπές μεταφράζονται πλήρως. Τα αναγνωριστικά των άρθρων διατηρούν τα αρχικά κυριλλικά επιθήματά τους. Οι ενδείξεις σελίδων πηγής αναφέρονται στο βουλγαρικό PDF· η μετάφραση έχει ανεξάρτητη σελιδαρίθμηση. Οι όροι περιγράφουν βουλγαρικούς θεσμούς και διαδικασίες, χωρίς προσαρμογή στο δίκαιο άλλης δικαιοδοσίας.

Βουλγαρικό πρωτότυπο: ZID_NPK_25.09.2026.pdf

SHA-256 του πρωτοτύπου αρχείου: 71DC53A84EC1ABE13E7347A6A6C521792E411E652F998191E85042195093625F

ΣΕΛΙΔΑ 01 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

διά του Προέδρου της Εθνικής Συνέλευσης

με αίτημα ανάθεσης στην Επιτροπή Νομικών Υποθέσεων

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

κατά το άρθρο 45 του Συντάγματος και το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, του Νόμου περί κανονιστικών πράξεων
Συντάκτης και υποβάλλον: Μαριάν Γκεοργκίεφ Ιβάνοφ, δικηγόρος

Δικηγορικός Σύλλογος Σόφιας, ατομικός αριθμός δικηγορικού μητρώου 1800713910

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο επικοινωνίας: ivanov.bg.sf@gmail.com

Διεύθυνση αλληλογραφίας: 1616 Σόφια, συνοικία «Boyana», λεωφόρος «Alexander S. Pushkin», αριθ. 84Α.

Βάσει του άρθρου 45 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του Νόμου περί κανονιστικών πράξεων, υποβάλλω στο όνομά μου το παρόν σχέδιο νόμου για την τροποποίηση και συμπλήρωση του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, ως πρόταση για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Αποτελεί μέρος συνόλου προτάσεων για την τροποποίηση και συμπλήρωση του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Νόμου περί δικαστικής εξουσίας.

Παρακαλώ τον Υπουργό Δικαιοσύνης να οργανώσει εμπειρογνομονική αξιολόγηση και, εφόσον γίνει δεκτή η πρόταση, να αναλάβει τις αναγκαίες ενέργειες για την προετοιμασία νομοσχεδίου προς εξέταση από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Παρακαλώ το Υπουργικό Συμβούλιο να αξιολογήσει την πρόταση ενόψει της εξουσίας του κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Συντάγματος και, σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης, να αναθέσει την αναγκαία προετοιμασία για την άσκηση νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Εθνικής Συνέλευσης να αναθέσει την πρόταση στην Επιτροπή Νομικών Υποθέσεων και να τη διαθέσει στους βουλευτές για ενημέρωση, συζήτηση κατά την καθιερωμένη διαδικασία και αξιολόγηση ενδεχόμενης άσκησης νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Παρακαλώ να ενημερωθώ για τον αριθμό εισερχομένου πρωτοκόλλου, την ανάθεση κατά αρμοδιότητα και το αποτέλεσμα της εξέτασης μέσω του Συστήματος Ασφαλούς Ηλεκτρονικής Παράδοσης (CCEB), με πρόσθετη ειδοποίηση στην αναφερόμενη ηλεκτρονική διεύθυνση.

Σχέδιο

ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

(δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος 86 του 2005· τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε στα τεύχη 46 και 109 του 2007, 69 και 109 του 2008, 12, 27, 32 και 33 του 2009, 15, 32 και 101 του 2010, 13, 33, 60, 61 και 93 του 2011, 19, 20, 25 και 60 του 2012, 17, 52, 70 και 71 του 2013, 21 του 2014, 14, 24, 41, 42, 60, 74 και 79 του 2015, 32, 39, 62, 81 και 95 του 2016, 13, 63 και 101 του 2017, 7, 44, 87 και 96 του 2018, 7, 16 και 83 του 2019, 98, 103 και 110 του 2020, 9, 16, 20, 41, 80 και 85 του 2021, 32 και 62 του 2022, 48, 69, 84 και 86 του 2023, 18, 36 και 39 του 2024, 61, 65 και 97 του 2025, 16, 32, 51 και 59 του 2026.)

§ 1. Προστίθεται άρθρο 15a:

«Προστασία πριν από την απόδοση της ιδιότητας του κατηγορουμένου

Άρθρο 15a. (1) Πρόσωπο για το οποίο αρχή της προδικασίας ή άλλη κρατική αρχή διαθέτει συγκεκριμένα στοιχεία που δημιουργούν υπόνοια συμμετοχής σε έγκλημα έχει δικαίωμα να ενημερωθεί για τη φύση της υπόνοιας, να τηρήσει σιωπή, να λάβει εμπιστευτική συμβουλή και συνδρομή από δικηγόρο και να επωφεληθεί από μετάφραση σε γλώσσα που κατανοεί, πριν του τεθούν ερωτήσεις σχετικά με αυτή τη συμμετοχή. Τα δικαιώματα διασφαλίζονται και όταν τα στοιχεία προκύπτουν κατά την εξέταση ή τη λήψη πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου πριν από την έναρξη της προδικασίας.

(2) Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, η εξέταση ή η λήψη πληροφοριών διακόπτεται μέχρι να εξηγηθούν τα δικαιώματα και να εξασφαλιστεί δυνατότητα άσκησής τους. Για τη συμμετοχή, τον διορισμό και την παραίτηση από δικηγορική υπεράσπιση εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 91 - 99 και ο Νόμος περί νομικής βοήθειας. Η παραίτηση βεβαιώνεται γραπτώς μετά την εξήγηση των συνεπειών της· μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή και δεν επιτρέπεται στις περιπτώσεις υποχρεωτικής υπεράσπισης. Μετά τη δημιουργία της υπόνοιας, το πρόσωπο δεν εξετάζεται ως μάρτυρας για τη δική του συμμετοχή· εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 219, του αποδίδεται η ιδιότητα του κατηγορουμένου.

(3) Η εξήγηση των δικαιωμάτων, η απόφαση του προσώπου και ο χρόνος διαβούλευσης βεβαιώνονται σε πρακτικό, αντίγραφο του οποίου παρέχεται στο πρόσωπο. Όταν πραγματοποιείται εξέταση ή λαμβάνονται πληροφορίες, εφαρμόζεται και το άρθρο 240. Η διαβούλευση με τον δικηγόρο είναι εμπιστευτική και δεν υποκλέπτεται ούτε καταγράφεται. Τα έγγραφα και οι επικοινωνίες που συνδέονται με τη νομική βοήθεια απολαμβάνουν της νόμιμης προστασίας του δικηγορικού απορρήτου.

(4) Η άσκηση των δικαιωμάτων του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να θεμελιώνει συμπέρασμα εις βάρος του προσώπου. Η παροχή τους δεν υποκαθιστά την απόδοση της ιδιότητας του κατηγορουμένου και δεν αποτελεί αυτοτελή βάση δικονομικού καταναγκασμού.

(5) Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τη νόμιμη διενέργεια επειγουσών πράξεων για τη διατήρηση αποδείξεων, οι οποίες δεν περιλαμβάνουν εξέταση ή λήψη πληροφοριών από το πρόσωπο.

(6) Σε περίπτωση άρνησης ή αδράνειας ως προς τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του παρόντος άρθρου, το πρόσωπο ή ο δικηγόρος του μπορεί να προσφύγει στο δικαστήριο περιοχής του τόπου όπου έπρεπε να διασφαλιστούν τα δικαιώματα. Η αρχή παρέχει το ζητηθέν υλικό και τις απόψεις της εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από την παραλαβή του αιτήματος του δικαστηρίου. Το δικαστήριο αποφαινεται σε μονομελή σύνθεση εντός τριών ημερών από την προσφυγή, εφόσον απαιτείται μετά από ακρόαση του προσώπου και της αρχής, διαπιστώνει τη νομιμότητα της άρνησης ή της αδράνειας και, σε περίπτωση συνεχιζόμενης παραβίασης, διατάσσει την παύση της και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων. Η μη προσκόμιση του υλικού δεν

ΣΕΛΙΔΑ 03 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

εμποδίζει την έκδοση απόφασης. Η διάταξη είναι οριστική και εκτελείται αμέσως. Η διαδικασία αυτή δεν υποκαθιστά τον προβλεπόμενο από τον νόμο έλεγχο της ίδιας της κράτησης.

(7) Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υποχρεωτικής υπεράσπισης κατά το άρθρο 94 ή το πρόσωπο δεν διαθέτει μέσα για την αμοιβή δικηγόρου, επιθυμεί δικηγόρο και το απαιτούν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης, η αρχή της παραγράφου 1 αποφαινεται αμέσως για την παροχή νομικής βοήθειας και διορίζει δικηγόρο που ορίζεται από το αρμόδιο δικηγορικό συμβούλιο. Εφαρμόζονται αναλόγως το άρθρο 25, παράγραφοι 4 - 6, και το άρθρο 26 του Νόμου περί νομικής βοήθειας, και, σε επείγουσα περίπτωση, και η διαδικασία ορισμού δικηγόρου υπηρεσίας. Η νομική βοήθεια καταβάλλεται από τον προϋπολογισμό του Εθνικού Γραφείου Νομικής Βοήθειας. Το πρόσωπο στο οποίο παρασχέθηκε λόγω έλλειψης μέσων δεν οφείλει επιστροφή των εξόδων. Η άρνηση και η αδράνεια προσβάλλονται κατά τη διαδικασία της παραγράφου 6.»

§ 2. Στο άρθρο 31 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

«(4) Το δικαστήριο αποφαινεται αμέσως με αιτιολογημένη διάταξη επί της δηλωθείσας αποχής. Σε περίπτωση εξαίρεσης κατόπιν αιτήματος διαδίκου, το πρόσωπο που αφορά το αίτημα μπορεί να δηλώσει αμέσως αποχή.»

2. Προστίθενται παράγραφοι 5 - 9:

«(5) Όταν δεν έχει δηλωθεί αποχή, επί του παραδεκτού και του βασίμου του αιτήματος αποφαινεται άλλος δικαστής του ίδιου δικαστηρίου κατά την πρωτοβάθμια εκδίκαση της υπόθεσης και, στις λοιπές περιπτώσεις, άλλη τριμελής σύνθεση δικαστών του ίδιου δικαστηρίου. Ο δικαστής ή η σύνθεση ορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες τυχαίας κατανομής υποθέσεων. Τα πρόσωπα που αφορά το αίτημα δεν συμμετέχουν στην κρίση του. Το υλικό παρέχεται αμέσως. Αν δεν είναι δυνατός ο ορισμός δικαστή ή σύνθεσης, εφαρμόζεται το άρθρο 43, σημείο 4.

(6) Η κρίση κατά την παράγραφο 5 εκφέρεται σε μη δημόσια συνεδρίαση εντός τριών ημερών από την παραλαβή του υλικού, αφού δοθεί δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στους διαδίκους και στο πρόσωπο του οποίου ζητείται η εξαίρεση. Το δικαστήριο εξετάζει τις συγκεκριμένα αναφερόμενες περιστάσεις και το υλικό που προσκομίστηκε προς στήριξή τους. Δεν αρκεί η επίκληση μόνο της ανεξαρτησίας του δικαστηρίου ή της απουσίας προσωπικού συμφέροντος όταν έχουν προβληθεί και άλλες περιστάσεις που δημιουργούν αντικειμενικά δικαιολογημένη αμφιβολία ως προς την αμεροληψία. Η διάταξη δεν υπόκειται σε αυτοτελή προσφυγή διαδίκου ή εισαγγελική προσφυγή· η νομιμότητά της εξετάζεται κατά τον έλεγχο της τελικής δικαστικής πράξης.

(7) Μέχρι την έκδοση απόφασης επί του αιτήματος διενεργούνται μόνο πράξεις που δεν επιδέχονται αναβολή για τη διατήρηση αποδείξεων ή την προστασία των δικαιωμάτων των συμμετεχόντων. Το επείγον αιτιολογείται στα πρακτικά. Δεν μπορεί να εκδοθεί καταδικαστική ή αθωωτική απόφαση, απόφαση επί της ουσίας της κατηγορίας, διάταξη έγκρισης συμφωνίας ή πράξη περάτωσης της ποινικής διαδικασίας.

(8) Επαναλαμβανόμενο αίτημα εξαίρεσης του ίδιου προσώπου βάσει των ίδιων περιστατικών, επί του οποίου έχει ήδη εκδοθεί απόφαση κατά την παράγραφο 5, μπορεί να μην εξεταστεί από τη σύνθεση που εκδικάζει την υπόθεση, αν δεν περιέχει νέες κρίσιμες περιστάσεις ή υλικό. Στη διάταξη προσδιορίζεται η προηγούμενη απόφαση και εξετάζεται η ύπαρξη νέων περιστάσεων ή υλικού. Η υποβολή αναφοράς κατά δικαστή ή μη επαγγελματία παρέδρου δεν αποτελεί από μόνη της λόγο εξαίρεσής του.

ΣΕΛΙΔΑ 04 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(9) Οι περιστάσεις που είναι κρίσιμες για την αξιολόγηση κατά το άρθρο 29 και είναι γνωστές σε μέλος της δικαστικής σύνθεσης γνωστοποιούνται στους διαδίκους και καταχωρίζονται στα πρακτικά. Το αίτημα εξαίρεσης, οι απόψεις και η απόφαση επισυνάπτονται στη δικογραφία.»

§ 3. Στο άρθρο 43 προστίθεται σημείο 4:

«4. το δικαστήριο δεν μπορεί να ορίσει δικαστή ή σύνθεση για να αποφανθεί κατά το άρθρο 31, παράγραφος 5· στην περίπτωση αυτή, το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο ορίζει άλλο δικαστήριο του ίδιου βαθμού, το οποίο αποφαινεται μόνο επί του αιτήματος εξαίρεσης.»

§ 4. Στο άρθρο 47 προστίθενται παράγραφοι 5 - 8:

«(5) Στην προδικασία, η απόφαση κατά την παράγραφο 4 εκδίδεται εντός τριών ημερών από την παραλαβή του αιτήματος. Περιέχει χωριστή απάντηση στις συγκεκριμένες περιστάσεις που δημιουργούν αμφιβολία ως προς την αμεροληψία. Αντίγραφο αποστέλλεται αμέσως στον αιτούντα την εξαίρεση και στον εισαγγελέα τον οποίο αφορά.

(6) Η άρνηση αποδοχής της εξαίρεσης μπορεί να προσβληθεί από το πρόσωπο που τη ζήτησε ενώπιον του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εντός επτά ημερών από την παραλαβή του αντιγράφου. Η μη έκδοση απόφασης εντός της προθεσμίας της παραγράφου 5 μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου όσο διαρκεί. Το δικαστήριο αποφαινεται εντός τριών ημερών, αφού δώσει δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στον αιτούντα την εξαίρεση και στον εισαγγελέα τον οποίο αφορά, με οριστική διάταξη. Αν γίνει δεκτή η εξαίρεση, άλλος εισαγγελέας ορίζεται κατά τη νόμιμη διαδικασία· το δικαστήριο δεν υποδεικνύει συγκεκριμένο εισαγγελέα.

(7) Η υποβολή αιτήματος ή προσφυγής δεν αναστέλλει την ανάκριση. Κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερόμενου προσώπου, το δικαστήριο μπορεί να διατάζει να διενεργούνται μέχρι την απόφασή του μόνο πράξεις που δεν επιδέχονται αναβολή, όταν προσκομίζονται συγκεκριμένα στοιχεία για λόγο εξαίρεσης και για κίνδυνο δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης. Επαναλαμβανόμενο αίτημα που στηρίζεται στα ίδια περιστατικά και έχει ήδη εξεταστεί από το δικαστήριο δεν εξετάζεται, εκτός αν περιέχει νέα κρίσιμα στοιχεία. Η υποβολή αναφοράς κατά εισαγγελέα δεν αποτελεί από μόνη της λόγο εξαίρεσης.

(8) Οι παράγραφοι 5 - 7 δεν μεταβάλλουν την ειδική διαδικασία του άρθρου 411ε και τη διαδικασία εξαίρεσης του Ευρωπαϊού εισαγγελέα και των Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939.»

§ 5. Στο άρθρο 63 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

«(2) Ο κίνδυνος της παραγράφου 1 διαπιστώνεται βάσει συγκεκριμένων και επίκαιρων περιστάσεων. Η βαρύτητα της κατηγορίας, η προβλεπόμενη ποινή, η προηγούμενη καταδίκη ή η εκδίκαση της υπόθεσης απουσία του κατηγορουμένου δεν αρκούν από μόνες τους για τη διαπίστωσή του. Το βάρος θεμελίωσης της αναγκαιότητας της κράτησης φέρει ο εισαγγελέας.»

2. Προστίθεται παράγραφος 13:

«(13) Κατά την επιβολή και κάθε επικύρωση του μέτρου, το δικαστήριο εκθέτει χωριστή αιτιολογία για τη βάσιμη υπόνοια, για κάθε διαπιστωμένο κίνδυνο της παραγράφου 1 και για την ανεπάρκεια των εφαρμοστέων ηπιότερων μέτρων, συμπεριλαμβανομένου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατά την παράταση της κράτησης, το δικαστήριο εξετάζει τη συνολική διάρκειά της, τις πράξεις που διενεργήθηκαν, τους λόγους καθυστέρησης, την κατάσταση υγείας και τη δυνατότητα παροχής της αναγκαίας θεραπείας. Δεν αρκεί η επίκληση μόνο προηγούμενης δικαστικής πράξης.»

ΣΕΛΙΔΑ 05 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 6. Στο άρθρο 65:

1. Στην παράγραφο 2 προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο: «Το αίτημα μπορεί να υποβληθεί και απευθείας στο αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο ζητεί αμέσως τη δικογραφία. Ο εισαγγελέας την αποστέλλει το αργότερο την επόμενη ημέρα.»

2. Η παράγραφος 6 καταργείται.

§ 7. Προστίθεται άρθρο 65a:

«Περιοδικός δικαστικός έλεγχος

Άρθρο 65a. (1) Στην προδικασία, η αναγκαιότητα της προσωρινής κράτησης ελέγχεται από το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο το αργότερο τριάντα ημέρες μετά την τελευταία επί της ουσίας δικαστική κρίση για το μέτρο.

(2) Ο εισαγγελέας υποβάλλει τη δικογραφία και αιτιολογημένο αίτημα το αργότερο πέντε ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας, εκτός αν προηγουμένως μεταβάλει ή άρει το μέτρο. Το αίτημα περιέχει έκθεση των πράξεων που διενεργήθηκαν, τους συγκεκριμένους λόγους μη ολοκλήρωσης της ανάκρισης και τις περιστάσεις που δικαιολογούν τη συνέχιση της κράτησης. Αντίγραφο παρέχεται αμέσως στον κατηγορούμενο και στον συνήγορο υπεράσπισης.

(3) Κατά την τελευταία του απόφαση, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ορίζει ημερομηνία για τον επόμενο έλεγχο. Όταν στο μεταξύ έχει εκδοθεί άλλη δικαστική πράξη επί της ουσίας του μέτρου, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ορίζει αυτεπαγγέλτως νέα ημερομηνία. Το εφετειακό δικαστήριο αποστέλλει αμέσως αντίγραφο της πράξης του στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Η μη υποβολή αιτήματος κατά την παράγραφο 2 δεν απαλλάσσει το δικαστήριο από την υποχρέωση ελέγχου· η δικογραφία ζητείται αμέσως.

(4) Ο έλεγχος διεξάγεται σε δημόσια συνεδρίαση με τη συμμετοχή του εισαγγελέα, του κατηγορουμένου και του συνηγόρου υπεράσπισης, κατά τη διαδικασία του άρθρου 65, παράγραφοι 3 - 5 και 7 - 10. Το δικαστήριο επικυρώνει, μεταβάλλει ή αίρει το μέτρο. Ελλείψει επαρκών στοιχείων για τους λόγους συνέχισής του, το δικαστήριο το αίρει ή το αντικαθιστά με ηπιότερο. Η μη προσκόμιση της δικογραφίας δεν μπορεί να δικαιολογεί αναβολή του ελέγχου.

(5) Όταν εντός της ίδιας προθεσμίας εξετάζεται αίτημα κατά το άρθρο 65, οι έλεγχοι διεξάγονται από κοινού, χωρίς παράταση των προθεσμιών του άρθρου 65. Η υποβολή αιτήματος ή εισαγγελικής προσφυγής δεν παρατείνει τις προθεσμίες του άρθρου 63, παράγραφος 4.

(6) Οι παράγραφοι 1 - 5 εφαρμόζονται αναλόγως σε κατ' οίκον περιορισμό και σε κράτηση λόγω μη καταβολής της ορισθείσας εγγύησης.»

§ 8. Στο άρθρο 97, παράγραφος 1, μετά τις λέξεις «υπό την ιδιότητα του κατηγορουμένου» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και στις περιπτώσεις του άρθρου 15a».

§ 9. Στο άρθρο 105 προστίθενται παράγραφοι 3 - 5:

«(3) Δεν γίνονται δεκτές δηλώσεις και άλλα αποδεικτικά μέσα που αποκτήθηκαν με βασανιστήρια, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, παράνομη βία ή απειλή, καθώς και αποδεικτικά μέσα που αποκτήθηκαν ως άμεσο αποτέλεσμα τέτοιας συμπεριφοράς. Η απαγόρευση δεν εμποδίζει τη χρήση τους για τη διαπίστωση της ευθύνης για την ίδια την παράνομη συμπεριφορά.

(4) Δηλώσεις που ελήφθησαν κατά παραβίαση του δικαιώματος σιωπής ή του δικαιώματος πρόσβασης σε δικηγόρο στις περιπτώσεις του άρθρου 15a, του άρθρου 55 ή του άρθρου 94 δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν

ΣΕΛΙΔΑ 06 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

κατά του προσώπου. Η απαγόρευση δεν μπορεί να παρακαμφθεί μέσω ανάγνωσης εγγράφου ή εξέτασης του προσώπου που έλαβε τη δήλωση.

(5) Η μεταγενέστερη επιβεβαίωση δήλωσης δεν θεραπεύει την παραβίαση. Νέες εξηγήσεις που παρέχονται αυτοτελώς μετά από πραγματική διασφάλιση υπεράσπισης αξιολογούνται χωριστά, μετά από έλεγχο του εκούσιου χαρακτήρα τους και της παύσης των συνεπειών της προηγούμενης παραβίασης. Η απαγόρευση της παραγράφου 3 εφαρμόζεται ανεξαρτήτως της επιβεβαίωσης.»

§ 10. Στο άρθρο 107 προστίθενται παράγραφοι 6 - 8:

«(6) Ο εισαγγελέας και οι ανακριτικές αρχές ελέγχουν τις εκδοχές που στηρίζονται στα στοιχεία της δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποκλείουν ή μειώνουν την ευθύνη. Το υλικό που αποκτάται κατά τους ελέγχους και την ανάκριση και μπορεί να έχει σημασία για τις περιστάσεις του άρθρου 102 ή για την αξιοπιστία αποδεικτικής πηγής απογράφεται και διατηρείται ανεξαρτήτως του αν η κατηγορία προτίθεται να το επικαλεστεί. Το κρίσιμο υλικό που συλλέχθηκε πριν από την έναρξη της προδικασίας επισυνάπτεται στη δικογραφία.

(7) Η απογραφή της παραγράφου 6 περιέχει μοναδικό αριθμό, προέλευση, ημερομηνία παραλαβής, σύντομο περιεχόμενο, τόπο φύλαξης και στοιχεία σχετικά με την παρασχεθείσα ή περιορισμένη πρόσβαση. Η απογραφή επικαιροποιείται με την παραλαβή νέου υλικού. Η διατήρηση και η πρόσβαση διασφαλίζονται με τήρηση των νόμιμων κανόνων προστασίας πληροφοριών και χρήσης ειδικών μέσων συλλογής πληροφοριών.

(8) Όταν αρνείται να επιτρέψει τη συλλογή ή την εξέταση αποδείξεων, το δικαστήριο προσδιορίζει την κατάσταση για τη διαπίστωση της οποίας υποβλήθηκε το αίτημα και τους συγκεκριμένους λόγους άρνησης. Η άρνηση δεν μπορεί να στηρίζεται αποκλειστικά σε εκ των προτέρων αξιολόγηση της αξιοπιστίας μη συλλεχθείσας απόδειξης. Η επίκληση μόνο της οικονομίας της διαδικασίας ή προηγούμενης απόφασης δεν αρκεί όταν έχουν προβληθεί νέα κρίσιμα επιχειρήματα ή περιστάσεις. Το αίτημα, οι αντιρρήσεις επ' αυτού και η διάταξη καταχωρίζονται στα πρακτικά.»

§ 11. Προστίθεται άρθρο 107a:

«Απόφαση επί του παραδεκτού

Άρθρο 107a. (1) Σε περίπτωση συγκεκριμένης ένστασης απαραδέκτου, το δικαστήριο, μετά από ακρόαση των διαδίκων και συλλογή των αναγκαίων αποδείξεων, αποφαινεται με αιτιολογημένη διάταξη πριν χρησιμοποιήσει το αμφισβητούμενο αποδεικτικό μέσο για την κρίση της υπόθεσης. Το δικαστήριο αποφαινεται αυτεπαγγέλτως όταν διαπιστώνει λόγο κατά το άρθρο 105.

(2) Η διάταξη προσδιορίζει τη διαπιστωμένη παραβίαση, το θιγόμενο δικαίωμα και τις συνέπειες για το παραδεκτό. Η αμφιβολία ως προς την αξιοπιστία παραδεκτού αποδεικτικού μέσου κρίνεται κατά τη συνολική αξιολόγηση των αποδείξεων και δεν υποκαθιστά τον έλεγχο του άρθρου 105.

(3) Η διάταξη δεν υπόκειται σε αυτοτελή προσφυγή διαδίκου ή εισαγγελική προσφυγή· η ορθότητά της ελέγχεται κατά την προσβολή της τελικής δικαστικής πράξης. Αν προκύψουν νέες περιστάσεις, το δικαστήριο μπορεί να την τροποποιήσει μετά από ακρόαση των διαδίκων. Το αποκλεισθέν υλικό παραμένει στη δικογραφία για τις ανάγκες του ελέγχου, με ρητή αναφορά του λόγου αποκλεισμού του και των σκοπών για τους οποίους η χρήση του είναι απαράδεκτη.»

ΣΕΛΙΔΑ 07 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 12. Προστίθεται άρθρο 110a:

«Ιχνηλασιμότητα και ακεραιότητα

Άρθρο 110a. (1) Για κάθε αντικείμενο, δείγμα, φορέα ή σύνολο δεδομένων υπολογιστή που κατασχέθηκε, παραδόθηκε οικειοθελώς ή αποκτήθηκε κατά δικονομική πράξη τηρείται ημερολόγιο που περιέχει αναγνωριστικό, ημερομηνία, ώρα, παραδίδον και παραλαμβάνον πρόσωπο, σκοπό της παράδοσης, κατάσταση της συσκευασίας και διενεργηθείσα ενέργεια. Το ημερολόγιο επισυνάπτεται στη δικογραφία.

(2) Καταγράφονται το άνοιγμα, η δειγματοληψία, η εξέταση, η αντιγραφή, η μεταβολή, η καταστροφή ή η επιστροφή. Κατά την ψηφιακή αντιγραφή τεκμηριώνονται τα χρησιμοποιηθέντα μέσα, η έκταση του αντιγράφου και ο έλεγχος ταυτότητας μέσω τιμών ελέγχου ή άλλης επιστημονικά τεκμηριωμένης μεθόδου. Το πρωτότυπο διατηρείται σύμφωνα με τον νόμο· οι αναγκαίες μεταβολές περιγράφονται.

(3) Σε εξέταση που εξαντλεί ή μεταβάλλει μη αναστρέψιμο το αντικείμενο, η αρχή ενημερώνει εκ των προτέρων τον κατηγορούμενο και τον συνήγορο υπεράσπισης, εφόσον είναι γνωστοί, και τους παρέχει δυνατότητα να θέσουν ερωτήματα και να ζητήσουν τη διατήρηση δείγματος ελέγχου, όταν είναι δυνατόν. Σε άμεσο κίνδυνο απώλειας της απόδειξης, η πράξη διενεργείται αμέσως, οι λόγοι βεβαιώνονται και τα πρόσωπα ενημερώνονται στη συνέχεια.

(4) Παράλειψη στο ημερολόγιο ελέγχεται μέσω των λοιπών αποδείξεων. Όταν η αυθεντικότητα ή η ακεραιότητα δεν μπορούν να διαπιστωθούν αξιόπιστα, τα αντίστοιχα δεδομένα δεν μπορούν να θεμελιώσουν την κατηγορία. Το παραδεκτό των αποδεικτικών μέσων κρίνεται κατά τα άρθρα 105 και 107a και η αποδεικτική τους αξία κατά τη συνολική αξιολόγηση των αποδείξεων.»

§ 13. Στο άρθρο 111 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Στην παράγραφο 2, οι λέξεις «στους δικαιούχους από τους οποίους αφαιρέθηκαν» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στους δικαιούχους με τήρηση της διαδικασίας του παρόντος άρθρου».

2. Η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«(3) Επί του αιτήματος επιστροφής, ο εισαγγελέας αποφαινεται με αιτιολογημένη διάταξη εντός τριών ημερών. Αντίγραφο αποστέλλεται αμέσως στον αιτούντα την επιστροφή, στο πρόσωπο από το οποίο κατασχέθηκε το αντικείμενο και στα λοιπά γνωστά πρόσωπα που προσκόμισαν συγκεκριμένα στοιχεία για δικό τους δικαίωμα επ' αυτού. Τα πρόσωπα αυτά μπορούν να προσβάλουν τη διάταξη ενώπιον του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εντός επτά ημερών από την παραλαβή του αντιγράφου. Η μη έκδοση απόφασης εντός της τριήμερης προθεσμίας μπορεί να προσβληθεί απευθείας ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου όσο διαρκεί. Το δικαστήριο ζητεί το κρίσιμο υλικό και εξασφαλίζει δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στον εισαγγελέα και στα πρόσωπα με αντιτιθέμενες αξιώσεις. Αποφαίνεται σε μονομελή σύνθεση, σε μη δημόσια συνεδρίαση, εντός επτά ημερών από την υποβολή της προσφυγής, με οριστική διάταξη. Αν απαιτείται, ακούει τα πρόσωπα. Όταν δέχεται την προσφυγή, το δικαστήριο διατάσσει την επιστροφή του αντικειμένου ή τη συνέχιση της φύλαξής του, όταν συντρέχουν οι λόγοι των παραγράφων 1 και 2 ή του άρθρου 113.»

3. Προστίθενται παράγραφοι 6 - 10:

«(6) Τα δικαιώματα της παραγράφου 3 ασκούνται ανεξαρτήτως του αν το πρόσωπο έχει άλλη δικονομική ιδιότητα στην υπόθεση. Εντός τριών ημερών από το αίτημα, εξασφαλίζεται στα πρόσωπα πρόσβαση στο υλικό που είναι αναγκαίο για την προστασία των δικαιωμάτων τους επί του αντικειμένου, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 227a, παράγραφοι 3 - 7 και 9. Για τον υπολογισμό της προθεσμίας προσφυγής όταν έχει ζητηθεί πρόσβαση εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 213, παράγραφος 11.

ΣΕΛΙΔΑ 08 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(7) Η διάταξη επιστροφής του αντικειμένου δεν εκτελείται πριν από τη λήξη της προθεσμίας προσφυγής για τα πρόσωπα της παραγράφου 3 και, σε περίπτωση προσφυγής, πριν αποφανθεί το δικαστήριο. Αν υπάρχει κίνδυνος σημαντικής βλάβης λόγω καθυστέρησης, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήματος ενδιαφερομένου, να επιτρέψει άμεση εκτέλεση, αφού δώσει δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στα υπόλοιπα γνωστά πρόσωπα. Η ύπαρξη διαφοράς για δικαίωμα, στηριζόμενης σε συγκεκριμένα στοιχεία, αποκλείει την παράδοση του αντικειμένου σε έναν από τους αντιδίκους· εφαρμόζεται το άρθρο 113. Η παράδοση ή η επιστροφή δεν επιλύει με ισχύ δεδικασμένου διαφορά κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος.

(8) Σε κάθε απόφαση σχετικά με την επιστροφή αξιολογούνται η επίκαιρη αποδεικτική αναγκαιότητα, η συνολική διάρκεια παρακράτησης, οι συνέπειες για τους δικαιούχους και η δυνατότητα επίτευξης του σκοπού μέσω αντιγράφου, δείγματος ή άλλου λιγότερο επαχθούς μέσου. Ο εισαγγελέας διενεργεί αυτόν τον έλεγχο αυτεπαγγέλτως τουλάχιστον μία φορά ανά τρεις μήνες και, όταν εκλείψει ο λόγος, διατάσσει την επιστροφή με τήρηση του άρθρου 113. Δεν αρκεί η επίκληση μόνο της μη ολοκλήρωσης της ποινικής διαδικασίας.

(9) Στο δικαστικό στάδιο, το αίτημα επιστροφής υποβάλλεται απευθείας στο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση, ακόμη και από τρίτο. Το δικαστήριο αποφαινεται εντός επτά ημερών, αφού δώσει δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στον εισαγγελέα, στους διαδίκους των οποίων θίγονται τα δικαιώματα και στα πρόσωπα της παραγράφου 3. Η διάταξη υπόκειται σε προσφυγή διαδίκου και εισαγγελική προσφυγή κατά τη διαδικασία του εικοστού δεύτερου κεφαλαίου. Εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 6 - 8.

(10) Οι παράγραφοι 3 και 6 - 9 δεν καταργούν την ειδική διαδικασία για τα μέτρα των άρθρων 72 - 73a ούτε τους κανόνες των παραγράφων 4 και 5. Η παρακράτηση αντικειμένου ως υλικού αποδεικτικού στοιχείου δεν μπορεί να υποκαθιστά το αναγκαίο ασφαλιστικό μέτρο όταν έχει εκλείψει η αποδεικτική αναγκαιότητα και επιδιώκεται αποκλειστικά η διασφάλιση μελλοντικής αφαίρεσης περιουσίας ή απαίτησης.»

§ 14. Στο άρθρο 152 προστίθενται παράγραφοι 4 - 6:

«(4) Η πραγματογνωμοσύνη προσδιορίζει τη μέθοδο που εφαρμόστηκε, την επιστημονική της τεκμηρίωση, τις συνθήκες και τους περιορισμούς εφαρμογής της, το συγκριτικό υλικό που χρησιμοποιήθηκε, τη διαπιστωμένη αβεβαιότητα ή πιθανότητα σφάλματος, όταν μπορούν να προσδιοριστούν, και τη βάση κάθε ουσιώδους συμπεράσματος.

(5) Στην πραγματογνωμοσύνη επισυνάπτονται τα πρωτόκολλα εξέτασης και τα διαθέσιμα πρωτογενή δεδομένα που είναι αναγκαία για τον έλεγχό της. Όταν ο όγκος ή η προστασία των πληροφοριών δεν επιτρέπουν την επισύναψή τους, προσδιορίζονται ο τόπος φύλαξης και η διαδικασία πρόσβασης. Για την πρόσβαση στην προδικασία εφαρμόζεται το άρθρο 227a, ενώ στο δικαστικό στάδιο αποφαινεται το δικαστήριο.

(6) Ο πραγματογνώμονας αναφέρει τις περιστάσεις που μπορεί να επηρεάσουν την αμεροληψία του. Η έλλειψη επιστημονικής βάσης για κατηγορηματική απάντηση δηλώνεται ρητά· δεν υποκαθίσταται από υπόθεση που παρουσιάζεται ως διαπιστωμένο γεγονός.»

§ 15. Στο άρθρο 153, το υφιστάμενο κείμενο γίνεται παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2:

«(2) Η άρνηση να διαταχθεί συμπληρωματική ή νέα πραγματογνωμοσύνη περιέχει χωριστή απάντηση στις αναφερόμενες ουσιώδεις ελλείψεις, αντιφάσεις και μεθοδολογικές αντιρρήσεις.»

§ 16. Στο άρθρο 196 προστίθεται παράγραφος 3:

«(3) Οι ενέργειες της παραγράφου 1, σημεία 4 και 5, πραγματοποιούνται με αιτιολογημένη διάταξη, στην οποία αναφέρονται οι συγκεκριμένοι πραγματικοί και νομικοί λόγοι, οι μέχρι τότε διενεργηθείσες πράξεις και τα αναγκαία οργανωτικά μέτρα για τη συνέχιση της ανάκρισης. Η διάταξη

ΣΕΛΙΔΑ 09 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

επισυνάπτεται στη δικογραφία και γνωστοποιείται στο θιγόμενο ανακριτικό όργανο. Ο ορισμός του νέου ανακριτικού οργάνου γίνεται κατά τη νόμιμη διαδικασία. Καλόπιστη ένσταση παρανομίας, αναφορά παράβασης ή διαφωνία με υπόδειξη δεν αποτελούν από μόνες τους λόγο απομάκρυνσης ή αφαίρεσης της υπόθεσης.»

§ 17. Το άρθρο 197 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 197. (1) Οι γραπτές υποδείξεις του εισαγγελέα προς το ανακριτικό όργανο είναι δεσμευτικές.

(2) Το ανακριτικό όργανο μπορεί να υποβάλει αιτιολογημένη γραπτή αντίρρηση λόγω αντίθεσης υπόδειξης προς τον νόμο ενώπιον εισαγγελέα της ανώτερης εισαγγελίας. Η αντίρρηση και η απόφαση επισυνάπτονται στη δικογραφία. Επί της αντίρρησης αποφαινεται, εντός τριών ημερών, εισαγγελέας που δεν έδωσε την αμφισβητούμενη υπόδειξη. Η αντίρρηση δεν αναστέλλει την εκτέλεση, εκτός αν ο αρμόδιος εισαγγελέας διατάξει διαφορετικά. Υπόδειξη τέλεσης πράξης που συνιστά έγκλημα δεν εκτελείται και γνωστοποιείται αμέσως στην αρμόδια αρχή.

(3) Η παράγραφος 2 δεν εισάγει εθνικό ιεραρχικό έλεγχο επί του Ευρωπαϊού εισαγγελέα και των Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων. Στις υποθέσεις του τριακοστού πρώτου κεφαλαίου «α», η αντίρρηση κατά υπόδειξης του εισαγγελέα που διεξάγει την ανάκριση εξετάζεται από τον εισαγγελέα που ασκεί τον έλεγχο κατά το άρθρο 411γ. Όταν η υπόδειξη δόθηκε από τον εποπτεύοντα εισαγγελέα, αυτός εξετάζει αιτιολογημένο αίτημα επανεξέτασής της εντός τριών ημερών. Αυτό δεν περιορίζει την εξαίρεση κατά το άρθρο 411ε και τον προβλεπόμενο από τον νόμο δικαστικό έλεγχο.»

§ 18. Στο άρθρο 198 προστίθενται παράγραφοι 3 - 5:

«(3) Η παροχή υλικού στον κατηγορούμενο και στον συνήγορο υπεράσπισης για την άσκηση του δικαιώματος υπεράσπισης κατά τη διαδικασία του παρόντος Κώδικα δεν αποτελεί δημοσιοποίηση κατά την παράγραφο 1 και δεν εξαρτάται από χωριστή άδεια βάσει της παραγράφου αυτής.

(4) Η άδεια της παραγράφου 1 είναι γραπτή και αιτιολογημένη. Προσδιορίζει τον νόμιμο σκοπό, τη συγκεκριμένη ανάγκη δημοσιοποίησης, την έκταση των δεδομένων και τα μέτρα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, του τεκμηρίου αθωότητας, των μαρτύρων και των άλλων θιγόμενων προσώπων. Δεν επιτρέπεται δημοσιοποίηση δεδομένων που δεν είναι αναγκαία για τον αναφερόμενο σκοπό ούτε παρουσίαση προσώπου ως ενόχου πριν καταστεί αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. Αυτό δεν εμποδίζει την αναγκαία αντικειμενική ενημέρωση για την πορεία της διαδικασίας, την αναζήτηση προσώπων ή την αποτροπή άμεσου κινδύνου, με τήρηση των περιορισμών της παραγράφου 1.

(5) Όταν δημοσιοποιήθηκαν πληροφορίες κατά παράβαση της παραγράφου 4 από αρχή της προδικασίας ή εξ ονόματός της, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο τη διαπίστωση και την παύση της συνεχιζόμενης παραβίασης. Το δικαστήριο αποφαινεται εντός επτά ημερών, αφού δώσει δυνατότητα διατύπωσης απόψεων στο πρόσωπο και στην αρχή, με οριστική διάταξη. Αν δεχθεί το αίτημα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αφαίρεση των παρανόμως δημοσιοποιημένων πληροφοριών από τους επίσημους διαύλους της αρχής ή δημοσίευση διευκρίνισης για τη δικονομική ιδιότητα του προσώπου με τον ίδιο τρόπο. Η απόφαση δεν επιλύει το ζήτημα της ενοχής και δεν περιορίζει το δικαίωμα αποζημίωσης ούτε την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης να καλύπτουν τη διαδικασία υπό τους όρους του νόμου.»

ΣΕΛΙΔΑ 10 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 19. Στο άρθρο 199 προστίθενται παράγραφοι 3 - 5:

«(3) Οι εισαγγελικές διατάξεις με τις οποίες απορρίπτεται η κίνηση προδικασίας, περατώνεται ή αναστέλλεται η ποινική διαδικασία ή απορρίπτεται η επανέναρξη ανασταλείσας διαδικασίας περιλαμβάνουν επίσης:

1. συγκεκριμένη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών που ελέγχθηκαν και ακριβή αναφορά της εφαρμοσθείσας νομικής βάσης·
2. ανάλυση του σχετικού υλικού και των αποδεικτικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των ουσιωδών αντιφάσεων μεταξύ τους·
3. απάντηση στους ουσιώδεις ισχυρισμούς και στα αιτήματα των προσώπων των οποίων θίγονται τα δικαιώματα και εξήγηση των λόγων για τους οποίους δεν πραγματοποιήθηκαν οι συναφείς ενέργειες που αυτά υπέδειξαν·
4. τους λόγους για τους οποίους τα διαθέσιμα δεδομένα ή αποδεικτικά στοιχεία θεμελιώνουν το αντίστοιχο συμπέρασμα, με διάκριση μεταξύ των προϋποθέσεων κίνησης της διαδικασίας, απαγγελίας κατηγορίας και παραπομπής σε δίκη·
5. τη διαδικασία, την προθεσμία και τα πρόσωπα που μπορούν να προσβάλουν την πράξη, καθώς και τη διαδικασία πρόσβασης στο υλικό.

(4) Η γενική επίκληση της εσωτερικής πεποίθησης, πορίσματος ελέγχου, πραγματογνωμοσύνης ή προγενέστερης πράξης δεν υποκαθιστά την αιτιολογία της παραγράφου 3. Όταν γίνεται δεκτή η μη ύπαρξη εγκλήματος λόγω ασημαντότητας, εξετάζονται οι συγκεκριμένες περιστάσεις που δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα, χωριστά από τις προϋποθέσεις περίπτωσης ήσσονος βαρύτητας. Όταν γίνεται δεκτό ότι δεν υπάρχει επαρκής απόδειξη, προσδιορίζονται οι ουσιώδεις περιστάσεις που δεν διευκρινίστηκαν και οι ευλόγως αναγκαίες ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν για τη διευκρίνισή τους.

(5) Οι απαιτήσεις των παραγράφων 2 - 4 εφαρμόζονται και σε πράξη η οποία, ανεξαρτήτως της ονομασίας της, περατώνει οριστικά τον έλεγχο αναφοράς εγκλήματος χωρίς να κινηθεί προδικασία. Η διαβίβαση στην αρμόδια αρχή δεν αποτελεί αφ' εαυτής τέτοια πράξη· γνωστοποιείται στον υποβάλλοντα, με αναφορά της αρχής παραλαβής.»

§ 20. Στο άρθρο 200 το υφιστάμενο κείμενο γίνεται παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2:

«(2) Επί της προσφυγής δεν μπορεί να αποφανθεί εισαγγελέας ο οποίος εξέδωσε την προσβαλλόμενη διάταξη, συμμετείχε στην κατάρτισή της ή έδωσε γραπτές υποδείξεις των οποίων αμφισβητείται η εκτέλεση. Η προσφυγή ανατίθεται σε άλλον εισαγγελέα της αρμόδιας εισαγγελίας κατά τη διαδικασία που ορίζει ο νόμος. Η συμμετοχή σε άλλη δικονομική πράξη στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας δεν συνεπάγεται αφ' εαυτής εξαίρεση· εφαρμόζονται οι λόγοι του άρθρου 47.»

§ 21. Στο τέλος του άρθρου 202 παράγραφος 2 προστίθεται «, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 213 παραγράφος 9».

§ 22. Στο άρθρο 207 προστίθεται παράγραφος 5:

«(5) Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η κίνηση της διαδικασίας δεν μπορεί να αναβάλλεται μέχρι την ολοκλήρωση ελέγχου βάσει του Νόμου περί δικαστικής εξουσίας ή διοικητικής, πειθαρχικής ή άλλης διαδικασίας. Οι διαδικασίες αυτές δεν υποκαθιστούν τις ανακριτικές πράξεις. Δεν επιτρέπεται απόρριψη αποκλειστικά λόγω της ύπαρξης σχέσεων αστικού δικαίου, όταν τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά περιέχουν δεδομένα και για έγκλημα.»

§ 23. Στο άρθρο 211 προστίθεται παράγραφος 3:

«(3) Η εκτίμηση της παραγράφου 1 δεν απαιτεί τον βαθμό απόδειξης που είναι αναγκαίος για την απαγγελία κατηγορίας ή για την έκδοση καταδικαστικής απόφασης. Η παράλειψη ελέγχου συγκεκριμένα υποδειχθείσας και προσβάσιμης

ΣΕΛΙΔΑ 11 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

πηγής σχετικών πληροφοριών δεν μπορεί αφ' εαυτής να θεμελιώσει συμπέρασμα περί έλλειψης επαρκών δεδομένων. Σε περίπτωση άμεσου κινδύνου απώλειας αποδεικτικών στοιχείων εφαρμόζεται το άρθρο 212 παράγραφος 2.»

§ 24. Προστίθεται άρθρο 212a:

«Καταχώριση και προθεσμία απόφασης επί αναφοράς εγκλήματος

Άρθρο 212a. (1) Η αναφορά εγκλήματος καταχωρίζεται αμέσως κατά την αρχική παραλαβή της από την εισαγγελία, από όργανο του Υπουργείου Εσωτερικών ή από άλλο όργανο της προδικασίας. Όταν η αναφορά παραλαμβάνεται εκτός της εισαγγελίας, διαβιβάζεται στον αρμόδιο εισαγγελέα μαζί με το διαθέσιμο υλικό αμέσως και το αργότερο εντός τριών ημερών από την παραλαβή της· σε περίπτωση κίνησης της διαδικασίας κατά το άρθρο 212 παράγραφος 2 εφαρμόζεται η ενημέρωση του άρθρου 212 παράγραφος 3. Η αρχική ημερομηνία παραλαβής διατηρείται σε κάθε διαβίβαση. Εντός τριών ημερών γνωστοποιούνται στον υποβάλλοντα η ημερομηνία και ο αριθμός καταχώρισης, καθώς και η εισαγγελία στην οποία διαβιβάστηκε η αναφορά, εφόσον έχει δηλωθεί διεύθυνση κοινοποιήσεων. Κατά την καταχώριση στην εισαγγελία γνωστοποιούνται στον υποβάλλοντα και ο αριθμός του εισαγγελικού φακέλου και η αρμόδια εισαγγελία.

(2) Ο εισαγγελέας αποφαινεται κατά τα άρθρα 207 και 213 εντός ενός μηνός από την αρχική παραλαβή της αναφοράς από όργανο της παραγράφου 1. Όταν απαιτείται έλεγχος κατά το άρθρο 145 παράγραφος 1 σημείο 2 ή 3 του Νόμου περί δικαστικής εξουσίας, εφαρμόζονται οι προθεσμίες του άρθρου 145 παράγραφος 2 του ίδιου νόμου, αλλά η απόφαση δεν μπορεί να εκδοθεί αργότερα από τέσσερις μήνες από την αρχική παραλαβή. Ο υποβάλλων και ο γνωστός παθών ή το ζημιωθέν νομικό πρόσωπο ενημερώνονται για την ανάθεση και την παράταση του ελέγχου, καθώς και για την τελική προθεσμία. Οι προθεσμίες αυτές δεν απαλλάσσουν τα όργανα από την υποχρέωση άμεσης κίνησης της διαδικασίας, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 207 παράγραφος 1.

(3) Η διαβίβαση, η συνένωση, ο χωρισμός, η αναρίθμηση ή η ανάθεση συμπληρωματικού ελέγχου για τα ίδια πραγματικά περιστατικά δεν επανεκκινούν την προθεσμία. Σε περίπτωση νέων αυτοτελών πραγματικών περιστατικών, η προθεσμία γι' αυτά υπολογίζεται χωριστά, χωρίς να αναβάλλεται η απόφαση επί της αρχικής αναφοράς.

(4) Η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας δεν συνεπάγεται αυτόματη απόρριψη ούτε αυτόματη κίνηση προδικασίας. Δεν απαλλάσσει τον εισαγγελέα από την έκδοση απόφασης και υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατά το άρθρο 213b.

(5) Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν τίγονται το άρθρο 212 παράγραφος 2 και οι ειδικοί κανόνες για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και για την ανάκριση εγκλημάτων που τελέστηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα ή αναπληρωτή του.»

§ 25. Στο άρθρο 213 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

«(4) Η επικυρωθείσα διάταξη απόρριψης της κίνησης προδικασίας για αυτεπαγγέλτως διωκόμενο έγκλημα προσβάλλεται από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ενώπιον του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή του αντιγράφου. Ο έλεγχος καλύπτει και την ορθότητα του συμπεράσματος ότι τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστούν έγκλημα ή διώκονται κατόπιν έγκλησης του παθόντος. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο υλικό του ελέγχου κατά τη διαδικασία της παραγράφου 11. Το δικαίωμα δικαστικής προσφυγής δεν εξαρτάται από τον νομικό χαρακτηρισμό που υιοθέτησε ο εισαγγελέας.»

ΣΕΛΙΔΑ 12 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

2. Στην παράγραφο 5 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Το δικαστήριο ελέγχει και την τήρηση του άρθρου 199 παράγραφοι 3 - 5 και την ορθή εφαρμογή των άρθρων 207 και 211. Εφόσον είναι αναγκαίο, μπορεί να διεξαγάγει δημόσια συνεδρίαση μετά από κλήτευση του εισαγγελέα και του προσφεύγοντος.»

3. Στην παράγραφο 6 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Το δικαστήριο προσδιορίζει τις ουσιώδεις ελλείψεις του ελέγχου και ορίζει προθεσμία έκδοσης νέας απόφασης, προσαρμοσμένη στις αναγκαίες ενέργειες, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Το δικαστήριο δεν καθορίζει το πρόσωπο κατά του οποίου θα απαγγελθεί κατηγορία και δεν προδικάζει την ενοχή.»

4. Προστίθενται παράγραφοι 9 - 13:

«(9) Η προσφυγή της παραγράφου 1 εξετάζεται από εισαγγελέα που δεν συμμετείχε στην έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης και δεν έδωσε υποδείξεις οι οποίες προδικάζουν το αμφισβητούμενο συμπέρασμα. Ο φάκελος διαβιβάζεται εντός τριών ημερών από την παραλαβή της προσφυγής· ο εισαγγελέας της ανώτερης εισαγγελίας αποφαινεται εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή του. Σε περίπτωση αντικειμενικής ανάγκης αναζήτησης συμπληρωματικού υλικού, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί άπαξ με αιτιολογημένη διάταξη για διάστημα που δεν υπερβαίνει τις δεκατέσσερις ημέρες, η οποία γνωστοποιείται στον προσφεύγοντα.

(10) Μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 9 χωρίς να εκδοθεί απόφαση, τα πρόσωπα της παραγράφου 1 μπορούν να προσβάλουν την αρχική απόρριψη απευθείας ενώπιον του δικαστηρίου της παραγράφου 4. Όταν η προσφυγή υποβάλλεται μέσω του εισαγγελέα που εξέδωσε την απόρριψη και ο φάκελος δεν διαβιβάζεται εντός της τριήμερης προθεσμίας της παραγράφου 9, για τους σκοπούς της δικαστικής προσφυγής η δεκατετραήμερη προθεσμία της παραγράφου 9 υπολογίζεται από τη λήξη της προθεσμίας διαβίβασης· η μεταγενέστερη διαβίβαση δεν επανεκκινεί την προθεσμία αυτή. Το δικαστήριο ζητεί αμέσως τον φάκελο. Επικύρωση που εκδίδεται μετά την προσφυγή στο δικαστήριο επισυνάπτεται στη δικαστική δικογραφία χωρίς να απαιτείται νέα προσφυγή. Αν ο εισαγγελέας της ανώτερης εισαγγελίας ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόρριψη κατά το προσβληθέν μέρος της, το δικαστήριο περατώνει τη διαδικασία της προσφυγής. Σε περίπτωση μερικής ακύρωσης, η δικαστική διαδικασία συνεχίζεται ως προς το προσβληθέν μέρος που δεν ακυρώθηκε.

(11) Η πρόσβαση περιλαμβάνει κατάλογο του υλικού, γνώση του περιεχομένου του και λήψη αντιγράφων και παρέχεται εντός τριών ημερών από το αίτημα. Για συγκεκριμένα προστατευόμενα δεδομένα μπορεί να εφαρμοστεί μερική πρόσβαση ή απόκρυψη στοιχείων, χωρίς να παρεμποδίζεται η αποτελεσματική αμφισβήτηση. Η ολική ή μερική άρνηση είναι γραπτή και αιτιολογημένη και προσβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου της παραγράφου 4 εντός επτά ημερών από τη γνωστοποίησή της. Η μη παροχή πρόσβασης χωρίς γραπτή απόφαση μπορεί να προσβληθεί μετά την παρέλευση της τριήμερης προθεσμίας, για όσο συνεχίζεται η αδράνεια. Το δικαστήριο εξετάζει το ίδιο το πλήρες υλικό και αποφαινεται σε μονομελή σύνθεση, σε μη δημόσια συνεδρίαση, εντός επτά ημερών με οριστική διάταξη· όταν δέχεται την προσφυγή, καθορίζει την έκταση της πρόσβασης και προθεσμία παροχής της που δεν υπερβαίνει τις τρεις ημέρες. Αν το αίτημα πρόσβασης υποβλήθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας προσφυγής της παραγράφου 4, η προθεσμία αυτή δεν λήγει πριν περάσουν επτά ημέρες από την πραγματική παροχή της πρόσβασης ή, σε περίπτωση μη προσβληθείσας γραπτής άρνησης, πριν περάσουν επτά ημέρες από τη γνωστοποίηση της άρνησης. Στην περίπτωση αυτή, αν η γραπτή άρνηση προσβλήθηκε εμπρόθεσμα ή προσβλήθηκε η μη παροχή πρόσβασης, η προθεσμία προσφυγής της παραγράφου 4 δεν λήγει πριν περάσουν επτά ημέρες από τη γνωστοποίηση της οριστικής δικαστικής διάταξης· όταν με αυτή διατάχθηκε πρόσβαση, οι επτά αυτές ημέρες υπολογίζονται από την πραγματική παροχή της στην έκταση που όρισε το δικαστήριο, εφόσον αυτή είναι μεταγενέστερη. Νέο αίτημα πρόσβασης στο ίδιο υλικό δεν μεταβάλλει την προθεσμία προσφυγής της παραγράφου 4. Τα ηλεκτρονικά αντίγραφα παρέχονται δωρεάν.

ΣΕΛΙΔΑ 13 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(12) Η πράξη του άρθρου 199 παράγραφος 5 υπόκειται στον ίδιο έλεγχο με την απόρριψη. Η έλλειψη ενημέρωσης για τη δικαστική προσφυγή ή η εσφαλμένη ενημέρωση δεν μπορεί να στερήσει από το πρόσωπο το δικαίωμα προσφυγής· η προθεσμία αρχίζει από την προσήκουσα γνωστοποίηση της ορθής διαδικασίας.

(13) Οι παράγραφοι 9 και 10 δεν εφαρμόζονται στις πράξεις του Ευρωπαϊού εισαγγελέα και των Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων. Οι ειδικοί κανόνες του άρθρου 213b και του τριακοστού πρώτου κεφαλαίου «α» διατηρούνται.»

§ 26. Προστίθενται άρθρα 213b και 213γ:

«Δικαστική προστασία σε περίπτωση παράλειψης έκδοσης απόφασης

Άρθρο 213b. (1) Μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 212a παράγραφος 2, ο υποβάλλων την αναφορά, ο παθών ή οι κληρονόμοι του και το ζημιωθέν νομικό πρόσωπο μπορούν να ζητήσουν από το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο να ορίσει προθεσμία έκδοσης απόφασης. Το αίτημα υποβάλλεται απευθείας στο δικαστήριο και δεν προϋποθέτει προηγούμενη προσφυγή σε ανώτερη εισαγγελία.

(2) Ο εισαγγελέας, καθώς και το όργανο που παρέλαβε αρχικά την αναφορά, παρέχουν το διαθέσιμο υλικό και τις απόψεις τους εντός τριών ημερών από το σχετικό αίτημα. Όταν ο φάκελος δεν έχει διαβιβαστεί σε εισαγγελέα, το δικαστήριο διατάσσει την άμεση διαβίβασή του. Το δικαστήριο αποφαινεται σε μονομελή σύνθεση, σε μη δημόσια συνεδρίαση, εντός δεκατεσσάρων ημερών από την υποβολή του αιτήματος· η μη παροχή του φακέλου δεν εμποδίζει την έκδοση απόφασης βάσει των διαθέσιμων δεδομένων. Αν το αίτημα είναι βάσιμο, ορίζει προθεσμία έκδοσης απόφασης που δεν υπερβαίνει τον έναν μήνα. Το δικαστήριο δεν διατάσσει απόρριψη, κίνηση διαδικασίας ή απαγγελία κατηγορίας κατά συγκεκριμένου προσώπου.

(3) Η διάταξη είναι οριστική. Αντίγραφο αποστέλλεται στον διοικητικό προϊστάμενο της αντίστοιχης εισαγγελίας, ο οποίος διασφαλίζει την εκτέλεση με σεβασμό στην ανεξαρτησία του εισαγγελέα και στην τυχαία κατανομή.

(4) Αν δεν τηρηθεί η ορισθείσα προθεσμία, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήματος του προσώπου, ζητεί εξήγηση, ορίζει νέα προθεσμία που δεν υπερβαίνει τις δεκατέσσερις ημέρες και διαβιβάζει το υλικό στον αρμόδιο διοικητικό προϊστάμενο και στην Επιθεώρηση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για έλεγχο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Αυτό δεν προδικάζει πειθαρχική ή ποινική ευθύνη.

(5) Όταν από τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά δεν μπορεί να προσδιοριστεί η καθ' ύλην ή η κατά τόπον αρμοδιότητα, αρμόδιο είναι το δικαστήριο περιοχής της έδρας της εισαγγελίας στην οποία εκκρεμεί ο φάκελος· αν η αναφορά δεν έχει διαβιβαστεί στην εισαγγελία, αρμόδιο είναι το δικαστήριο περιοχής της έδρας του οργάνου στο οποίο υποβλήθηκε. Το δικαστήριο διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως το αίτημα στο αρμόδιο δικαστήριο, αν διαπιστώσει διαφορετική αρμοδιότητα· η προθεσμία για τον υποβάλλοντα θεωρείται ότι τηρήθηκε.

(6) Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται με τήρηση του άρθρου 2 παράγραφος 1 και των εξουσιών των εθνικών δικαστηρίων κατά το άρθρο 42 παράγραφος 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939· δεν θεσπίζεται εθνικός ιεραρχικός έλεγχος επί της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Εκτέλεση των δικαστικών υποδείξεων

Άρθρο 213γ. (1) Μετά τη δικαστική ακύρωση απόρριψης, ο εισαγγελέας επισυνάπτει στη νέα πράξη αναφορά για την εκτέλεση κάθε δεσμευτικής υπόδειξης και για τα αποτελέσματα του συμπληρωματικού ελέγχου. Η αδυναμία εκτέλεσης υπόδειξης τεκμηριώνεται με συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν.

ΣΕΛΙΔΑ 14 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(2) Η νέα απόρριψη προσβάλλεται απευθείας ενώπιον του δικαστηρίου του άρθρου 213 παράγραφος 4 εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή του αντιγράφου, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 213 παράγραφοι 11 και 12. Δεν απαιτείται νέα επικύρωση από ανώτερη εισαγγελία.

(3) Η εκ νέου αναπαραγωγή του ακυρωθέντος συμπεράσματος χωρίς εκτέλεση των δεσμευτικών υποδείξεων και χωρίς διαπιστωμένη αντικειμενική αδυναμία εκτέλεσης αποτελεί λόγο ακύρωσης. Αφού καταστεί αμετάκλητη η διάταξη αυτής της ακύρωσης, το δικαστήριο αποστέλλει αντίγραφο στον διοικητικό προϊστάμενο για ανάθεση σε άλλον εισαγγελέα μέσω τυχαίας κατανομής και στην Επιθεώρηση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για έλεγχο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της. Ο νέος εισαγγελέας αποφαινεται ανεξάρτητα, τηρώντας τις δικαστικές υποδείξεις.

(4) Η ανάθεση σε άλλον εισαγγελέα κατά την παράγραφο 3, αφού καταστεί αμετάκλητη η διάταξη, πραγματοποιείται με αιτιολογημένη πράξη που επισυνάπτεται στον φάκελο. Δεν αποτελεί πειθαρχική ποινή και δεν προδικάζει τις προϋποθέσεις κίνησης της διαδικασίας ή την ενοχή συγκεκριμένου προσώπου.

(5) Οι κανόνες των παραγράφων 3 και 4 για ανάθεση σε άλλον εισαγγελέα δεν εφαρμόζονται στον Ευρωπαϊό εισαγγελέα και στους Ευρωπαϊούς Εντεταλμένους Εισαγγελείς ούτε στον εισαγγελέα για την ανάκριση εγκλημάτων που τελέστηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα ή αναπληρωτή του. Στις περιπτώσεις αυτές, το δικαστήριο διαβιβάζει τις διαπιστώσεις στο αρμόδιο όργανο κατά την αντίστοιχη ειδική διαδικασία, χωρίς να μεταβάλλει την αρμοδιότητα ή τη διαδικασία ορισμού του εισαγγελέα.»

§ 27. Στο άρθρο 219 παράγραφος 3 σημείο 4, οι λέξεις «εφόσον αυτό δεν θα δυσχεράνει την ανάκριση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με περιορισμούς της πρόσβασης επιτρεπτούς μόνο κατά τη διαδικασία του άρθρου 227a».

§ 28. Προστίθεται άρθρο 227a:

«Πρόσβαση στο υλικό και δικαστικός έλεγχος

Άρθρο 227a. (1) Από την απαγγελία κατηγορίας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορος υπεράσπισης έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο υλικό και στον κατάλογο του άρθρου 107 παράγραφοι 6 και 7, συμπεριλαμβανομένου του υλικού που η κατηγορούσα αρχή δεν προτίθεται να επικαλεστεί. Η πρόσβαση παρέχεται αμέσως ή, όταν η οργάνωσή της απαιτεί χρόνο, εντός τριών ημερών από το αίτημα. Το νέο υλικό που περιέρχεται στον φάκελο παρέχεται κατά την ίδια διαδικασία.

(2) Το υλικό που μπορεί να αποκλείσει ή να μειώσει την ευθύνη, καθώς και το υλικό που έχει ουσιώδη σημασία για την αμφισβήτηση κράτησης ή άλλου μέτρου δικονομικού καταναγκασμού, παρέχονται εγκαίρως, χωρίς αίτημα, και σε κάθε περίπτωση πριν από την απόφαση επί του αντίστοιχου μέτρου. Η παροχή πραγματοποιείται με διαφύλαξη της προστατευόμενης ταυτότητας κατά το άρθρο 123, χωρίς να περιορίζονται οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες για αποτελεσματική υπεράσπιση. Τα αντίγραφα σε ηλεκτρονική μορφή παρέχονται δωρεάν.

(3) Ο εισαγγελέας μπορεί, με αιτιολογημένη διάταξη, να περιορίσει προσωρινά την πρόσβαση σε συγκεκριμένο τμήμα υλικού όταν η πρόσβαση δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο για τη ζωή ή τα θεμελιώδη δικαιώματα άλλου προσώπου ή όταν αυτό είναι απολύτως αναγκαίο για την αποτροπή συγκεκριμένης και ουσιώδους απειλής κατά της ανάκρισης ή της εθνικής ασφάλειας. Ο περιορισμός πρέπει να είναι συμβατός με τον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας και δεν μπορεί να βασίζεται αποκλειστικά σε γενική επίκληση του ανακριτικού απορρήτου ή της διαβάθμισης. Δεν επιτρέπεται για το υλικό της παραγράφου 2. Το περιεχόμενο του περιορισμού γνωστοποιείται στην υπεράσπιση κατά τρόπο που επιτρέπει την αμφισβήτησή του, χωρίς αποκάλυψη των προστατευόμενων πληροφοριών.

(4) Ο εισαγγελέας υποβάλλει τη διάταξη και το πλήρες υλικό στο αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο εντός είκοσι τεσσάρων ωρών. Το δικαστήριο αποφαινεται σε μονομελή σύνθεση εντός

ΣΕΛΙΔΑ 15 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

τριών ημερών από την παραλαβή του υλικού, αφού παράσχει στην υπεράσπιση δυνατότητα υποβολής γραπτών απόψεων. Εξετάζει το ίδιο ολόκληρο το υλικό και εκτιμά τη δυνατότητα μερικής πρόσβασης, απόκρυψης προστατευόμενων δεδομένων ή παροχής αποσπάσματος. Εφόσον είναι αναγκαίο, διεξάγει συνεδρίαση κλεισμένων των θυρών. Αν το υλικό δεν υποβληθεί εντός της προθεσμίας της πρώτης περιόδου, ο περιορισμός αίρεται. Χωρίς δικαστική επικύρωση, αίρεται με την παρέλευση της προθεσμίας έκδοσης απόφασης και το αργότερο τέσσερις ημέρες μετά την επιβολή του.

(5) Το δικαστήριο καθορίζει την έκταση και τη διάρκεια του περιορισμού, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες. Παράταση επιτρέπεται κατά την ίδια διαδικασία βάσει επίκαιρων περιστάσεων. Όταν εκλείψει ο λόγος του περιορισμού, ο εισαγγελέας παρέχει αμέσως πρόσβαση. Ο περιορισμός δεν μπορεί να συνεχίζεται μετά τη γνωστοποίηση της περατωθείσας ανάκρισης, εκτός από προστατευόμενα προσωπικά δεδομένα των οποίων η μη αποκάλυψη δεν εμποδίζει την αποτελεσματική αμφισβήτηση της κατηγορίας.

(6) Σε περίπτωση άρνησης ή μη παροχής πρόσβασης εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορος υπεράσπισης μπορούν να προσφύγουν απευθείας στο αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Ο εισαγγελέας διαβιβάζει το ζητηθέν υλικό έως την επόμενη ημέρα. Το δικαστήριο αποφαινεται εντός τριών ημερών και, εφόσον το αίτημα είναι βάσιμο, ορίζει προθεσμία εκτέλεσης που δεν υπερβαίνει τις είκοσι τέσσερις ώρες.

(7) Οι διατάξεις των παραγράφων 4 - 6 είναι οριστικές και εκτελούνται αμέσως. Δεν εμποδίζουν νέο έλεγχο σε περίπτωση μεταβολής των περιστάσεων ούτε έλεγχο από το δικαστήριο που εξετάζει την κατηγορία.

(8) Στο δικαστικό στάδιο η πρόσβαση διασφαλίζεται από το δικαστήριο. Η κατηγορία δεν μπορεί να στηριχθεί σε υλικό για το οποίο η υπεράσπιση δεν είχε επαρκή δυνατότητα να λάβει γνώση και να το αμφισβητήσει. Όταν υλικό παρέχεται καθυστερημένα, εξασφαλίζεται ο αναγκαίος χρόνος προετοιμασίας.

(9) Για την πρόσβαση σε διαβαθμισμένες πληροφορίες εφαρμόζονται οι νόμιμοι κανόνες προστασίας τους, χωρίς να περιορίζονται η εξουσία του δικαστηρίου να ελέγξει το πλήρες υλικό και οι εγγυήσεις των παραγράφων 2 και 8.»

§ 29. Στο άρθρο 229 παράγραφος 3 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Για τα αιτήματα πρόσβασης στο υλικό και τις αρνήσεις επί αυτών εφαρμόζεται το άρθρο 227a.»

§ 30. Στο άρθρο 234 προστίθενται παράγραφοι 12 - 14:

«(12) Κάθε αίτημα και διάταξη παράτασης της ανάκρισης προσδιορίζει τις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν, τις συγκεκριμένες ενέργειες που απομένουν, τους λόγους για τους οποίους δεν πραγματοποιήθηκαν εντός της προθεσμίας και τον χρόνο που απαιτείται γι' αυτές. Η γενική επίκληση πραγματικής και νομικής πολυπλοκότητας ή φόρτου εργασίας δεν αρκεί. Παράταση κατά την παράγραφο 3 δεύτερη περίοδος επιτρέπεται για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά επιμέρους παράταση.

(13) Στον κατηγορούμενο και στον συνήγορο υπεράσπισης, στον παθόντα ή στους κληρονόμους του και στο ζημιωθέν νομικό πρόσωπο γνωστοποιούνται η διάρκεια της παράτασης και οι λόγοι της, χωρίς αποκάλυψη προστατευόμενων δεδομένων ή συγκεκριμένων επικείμενων ανακριτικών μεθόδων. Μετά την παρέλευση δώδεκα μηνών από την κίνηση της διαδικασίας, κάθε νέα παράταση μπορεί να προσβληθεί από τα πρόσωπα αυτά εντός επτά ημερών από τη γνωστοποίησή της ενώπιον του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως αίτημα ελέγχου της καθυστέρησης κατά το άρθρο 369, ανεξαρτήτως των προθεσμιών του άρθρου 368. Η προσφυγή δεν αναστέλλει την ανάκριση.

(14) Κατά τον έλεγχο της παραγράφου 13, το δικαστήριο δεν ακυρώνει νομίμως πραγματοποιηθείσες πράξεις αποκλειστικά λόγω της καθυστέρησης και δεν περατώνει την ποινική διαδικασία για τον λόγο αυτό. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης ορίζει συγκεκριμένη προθεσμία κατά το άρθρο 369 και ελέγχει την τήρησή της.»

ΣΕΛΙΔΑ 16 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 31. Στο άρθρο 239 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Στην παράγραφο 6 οι λέξεις «κατά τη διαδικασία της παραγράφου 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατά τη διαδικασία της παραγράφου 4».

2. Προστίθενται παράγραφοι 7 και 8:

«(7) Ταυτόχρονα με την αρχική σφράγιση δημιουργείται επικυρωμένο αντίγραφο εργασίας, του οποίου βεβαιώνεται η ταυτότητα με το πρωτότυπο. Αντίγραφο παρέχεται στον εξετασθέντα και στον δικηγόρο του κατόπιν αιτήματος εντός τριών ημερών. Για την πρόσβαση του κατηγορουμένου και του συνηγόρου υπεράσπισης σε καταγραφές άλλων προσώπων εφαρμόζεται το άρθρο 227a. Δεν απαιτείται αποσφράγιση του πρωτοτύπου για την αναπαραγωγή αντιγράφου εργασίας του οποίου η ταυτότητα έχει βεβαιωθεί.

(8) Οι καταγραφές διατηρούνται για τη διάρκεια φύλαξης της δικογραφίας, με προστασία από αλλοίωση, απώλεια και μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση. Η παροχή αντιγράφου δεν παρέχει δικαίωμα δημόσιας διάδοσης. Τα έξοδα της υποχρεωτικής καταγραφής, φύλαξης και παροχής αντιγράφων δεν επιβάλλονται στον κατηγορούμενο.»

§ 32. Το άρθρο 240 τροποποιείται ως εξής:

«Βιντεοσκόπηση με ήχο

Άρθρο 240. (1) Οι διατάξεις των άρθρων 237 - 239 εφαρμόζονται αναλόγως κατά τη βιντεοσκόπηση με ήχο.

(2) Στην προδικασία είναι υποχρεωτική η βιντεοσκόπηση με ήχο κατά την εξέταση κατηγορουμένου, προσώπου που στερείται την ελευθερία του, μάρτυρα ηλικίας κάτω των δεκατεσσάρων ετών ή ανηλίκου ηλικίας δεκατεσσάρων έως δεκαοκτώ ετών και μάρτυρα με ειδικές ανάγκες προστασίας. Ο κανόνας εφαρμόζεται και στην εξέταση ενώπιον δικαστή κατά τα άρθρα 222 και 223. Η υποχρέωση εφαρμόζεται και κατά τη λήψη πληροφοριών κατά το άρθρο 15a, συμπεριλαμβανομένου του σταδίου πριν από την κίνηση προδικασίας.

(3) Η καταγραφή καλύπτει την εξήγηση των δικαιωμάτων, όλες τις ερωτήσεις και απαντήσεις και την έναρξη και τη λήξη των διακοπών. Πριν από τη διακοπή και μετά την επανέναρξη ανακοινώνονται ο λόγος και η ώρα. Δεν επιτρέπεται επανάληψη ήδη πραγματοποιηθείσας εξέτασης αποκλειστικά για τη δημιουργία καταγραφής.

(4) Σε περίπτωση αιφνίδιας τεχνικής βλάβης, η εξέταση διακόπτεται. Μπορεί να συνεχιστεί χωρίς καταγραφή μόνο αν η αναβολή δημιουργεί άμεσο κίνδυνο για τη ζωή ή κίνδυνο οριστικής απώλειας ουσιαστών αποδεικτικών στοιχείων και εφόσον παρίσταται δικηγόρος του εξεταζομένου. Οι λόγοι και οι ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν για την αποκατάσταση της καταγραφής βεβαιώνονται λεπτομερώς στα πρακτικά. Η μη εκ των προτέρων εξασφάλιση εξοπλισμού δεν αποτελεί τεχνική βλάβη.

(5) Όταν πρόκειται για μάρτυρα με απόρρητη ταυτότητα ή για πρόσωπο υπό προστασία, η καταγραφή πραγματοποιείται και φυλάσσεται με τήρηση των μέτρων προστασίας. Το αντίγραφο που παρέχεται στους διαδίκους δεν αποκαλύπτει την προστατευόμενη ταυτότητα, διατηρώντας τη δυνατότητα αποτελεσματικής αμφισβήτησης της κατάθεσης.

(6) Σε περίπτωση αμφισβήτησης της ακρίβειας των πρακτικών, ελέγχεται η καταγραφή. Η αντίρρηση και η απόφαση επισυνάπτονται στα πρακτικά. Η έλλειψη υποχρεωτικής καταγραφής εκτός της περίπτωσης της παραγράφου 4 εκτιμάται κατά τα άρθρα 105 και 107a.»

§ 33. Στο άρθρο 243 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Στο τέλος της πρώτης περιόδου της παραγράφου 10 προστίθεται «με τήρηση των παραγράφων 19 και 20».

ΣΕΛΙΔΑ 17 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

2. Στην παράγραφο 11:

α) στην πρώτη περίοδο οι λέξεις «Ο Γενικός Εισαγγελέας μπορεί να ακυρώσει τη διάταξη περάτωσης της ποινικής διαδικασίας και μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 10, όταν:» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 10, ο Γενικός Εισαγγελέας μπορεί να ζητήσει από το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο την ακύρωση της διάταξης περάτωσης της ποινικής διαδικασίας υπό τους όρους των παραγράφων 19 - 23, όταν:»·

β) στην περίοδο μετά το σημείο 7 οι λέξεις «των σημείων 3, 4 και 5» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των σημείων 3 και 4» και προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Οι περιστάσεις του σημείου 5 διαπιστώνονται μέσω ανάκρισης.»

3. Προστίθενται παράγραφοι 15 - 18:

«(15) Πριν από την περάτωση κατά την παράγραφο 1 σημείο 2, ο εισαγγελέας ελέγχει την τήρηση του άρθρου 107 παράγραφοι 6 και 7 και εξετάζει όλα τα εγκαίρως υποβληθέντα συναφή αποδεικτικά αιτήματα. Αναφέρει γιατί η ενέργεια που δεν πραγματοποιήθηκε είναι απαράδεκτη, άσχετη, περιττή ή αντικειμενικά αδύνατη. Η υποχρέωση αυτή δεν επιτρέπει τη συνέχιση της δίωξης αποκλειστικά προς αναζήτηση απροσδιόριστων αποδεικτικών στοιχείων κατά του κατηγορουμένου.

(16) Το αντίγραφο της παραγράφου 4 παρέχεται μαζί με επικαιροποιημένο κατάλογο του υλικού. Για την πρόσβαση των προσώπων της παραγράφου 4, την αμφισβήτηση της άρνησης ή της μη παροχής πρόσβασης και τη μη λήξη της προθεσμίας προσφυγής της παραγράφου 4 εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 213 παράγραφος 11. Αρμόδιο για την εξέταση της αμφισβήτησης σχετικά με την πρόσβαση είναι το δικαστήριο της παραγράφου 4.

(17) Το δικαστήριο ελέγχει και την τήρηση του άρθρου 199 παράγραφοι 3 και 4 και της παραγράφου 15 του παρόντος άρθρου. Ουσιώδης έλλειψη της ανάκρισης η οποία εμποδίζει τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης προσδιορίζεται συγκεκριμένα στη διάταξη ακύρωσης. Το δικαστήριο δεν διατάσσει απαγγελία κατηγορίας κατά συγκεκριμένου προσώπου ή υποβολή κατηγορητηρίου.

(18) Σε περίπτωση νέας περάτωσης μετά από δικαστική ακύρωση εφαρμόζεται το άρθρο 213γ παράγραφοι 1 και 3 - 5. Οι δικαστικές υποδείξεις δεν μπορούν να θίγουν το τεκμήριο αθωότητας και την απαγόρευση εκ νέου δίωξης.»

4. Προστίθενται παράγραφοι 19 - 23:

«(19) Όταν η διάταξη περιέχει απόφαση επί της ουσίας σχετικά με την ποινική ευθύνη συγκεκριμένου προσώπου και έχει καταστεί οριστική μετά την εξάντληση των τακτικών ένδικων μέσων ή την παρέλευση των προθεσμιών τους, η ακύρωση κατά την παράγραφο 10 ή 11 εις βάρος του προσώπου επιτρέπεται μόνο σε περίπτωση νέων ή νεοανακαλυφθεισών περιστάσεων ή ουσιώδους ελαττώματος της προηγούμενης διαδικασίας, που μπορούν να επηρεάσουν την έκβασή της. Ουσιώδες ελάττωμα κατά την πρώτη περίοδο είναι σοβαρή παραβίαση των δικονομικών κανόνων που θίγει βασικές εγγυήσεις της νομιμότητας και του δίκαιου χαρακτήρα της. Η διαφορετική εκτίμηση ήδη γνωστών πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων ή η διαφορετική ερμηνεία του νόμου δεν αποτελούν αφ' εαυτών τέτοιο λόγο. Η δυνατότητα αυτεπάγγελτης ακύρωσης κατά τις παραγράφους 10 και 11 δεν αναβάλλει την επέλευση του οριστικού χαρακτήρα κατά την παρούσα παράγραφο.

(20) Στις περιπτώσεις της παραγράφου 19, η ακύρωση κατά την παράγραφο 10 διατάσσεται από το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος εισαγγελέα της ανώτερης εισαγγελίας. Η ακύρωση κατά την παρούσα παράγραφο διατάσσεται εντός της προθεσμίας της παραγράφου 10· η υποβολή του αιτήματος δεν αναστέλλει ούτε παρατείνει την προθεσμία αυτή. Εφαρμόζεται η διαδικασία της παραγράφου 21 δεύτερη και τρίτη περίοδος και της παραγράφου 22. Εκτός των περιπτώσεων της παραγράφου 19, διατηρείται η εξουσία αυτεπάγγελτης ακύρωσης κατά την παράγραφο 10.

ΣΕΛΙΔΑ 18 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(21) Το αίτημα της παραγράφου 11 υποβάλλεται εντός έξι μηνών από τη γνώση της περίπτωσης στην οποία στηρίζεται· όταν ο λόγος έχει διαπιστωθεί με αμετάκλητη δικαστική πράξη, η προθεσμία αρχίζει όταν αυτή καταστεί αμετάκλητη. Το αίτημα προσδιορίζει τον συγκεκριμένο λόγο, τα δεδομένα που αποδεικνύουν την τήρηση της προθεσμίας, την επίδραση του ελαττώματος ή της νέας περίπτωσης στην έκβαση της υπόθεσης και τους λόγους για τους οποίους δεν είχε ληφθεί υπόψη ωρίτερα. Το δικαστήριο ελέγχει αυτεπαγγέλτως την τήρηση της απαγόρευσης εκ νέου δίωξης και της παραγραφής.

(22) Το δικαστήριο αποστέλλει αντίγραφο του αιτήματος στο πρόσωπο ως προς το οποίο περατώθηκε η διαδικασία, στον συνήγορο υπεράσπισής του, στον παθόντα ή στους κληρονόμους του και στο ζημιωθέν νομικό πρόσωπο. Το πρόσωπο ως προς το οποίο περατώθηκε η διαδικασία έχει δικαίωμα συμμετοχής ανεξαρτήτως του αν του είχε απαγγελθεί κατηγορία. Στα πρόσωπα αυτά παρέχονται πρόσβαση στο υλικό και επτάμερη προθεσμία διατύπωσης απόψεων. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εξετάζει το αίτημα σε μονομελή σύνθεση, σε δημόσια συνεδρίαση, με συμμετοχή εισαγγελέα και κλήτευση των αναφερόμενων προσώπων και, εντός ενός μηνός από την παραλαβή του αιτήματος και της δικογραφίας, αποφαινεται με αιτιολογημένη διάταξη, με την οποία απορρίπτει το αίτημα ή ακυρώνει την εισαγγελική διάταξη και επιστρέφει τη δικογραφία στον εισαγγελέα. Η δικαστική διάταξη υπόκειται σε προσφυγή διαδίκου και εισαγγελική προσφυγή ενώπιον του αντίστοιχου δευτεροβάθμιου δικαστηρίου εντός επτά ημερών από τη γνωστοποίησή της. Αντίγραφο της προσφυγής διαδίκου ή της εισαγγελικής προσφυγής αποστέλλεται στους λοιπούς συμμετέχοντες, οι οποίοι μπορούν να υποβάλουν γραπτή αντίρρηση εντός επτά ημερών από την παραλαβή του. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση σε σύνθεση τριών δικαστών, σε μη δημόσια συνεδρίαση ή, όταν απαιτείται ακρόαση των συμμετεχόντων, σε δημόσια συνεδρίαση με κλήτευσή τους, και αποφαινεται με οριστική διάταξη εντός ενός μηνός από την παραλαβή της δικογραφίας. Μέχρι να καταστεί αμετάκλητη η διάταξη ακύρωσης, η περατωθείσα διαδικασία δεν επαναλαμβάνεται και δεν μπορούν να ληφθούν στο πλαίσιο της μέτρα δικονομικού καταναγκασμού κατά του προσώπου. Η νέα προθεσμία της παραγράφου 12 αρχίζει όταν καταστεί αμετάκλητη η διάταξη ακύρωσης.

(23) Όταν η διάταξη περάτωσης έχει επικυρωθεί ή τροποποιηθεί με αμετάκλητη δικαστική πράξη, η ακύρωση της περάτωσης πραγματοποιείται μόνο κατά τη διαδικασία του τριακοστού τρίτου κεφαλαίου. Οι διατάξεις των παραγράφων 19 - 22 δεν καταργούν τις εξαιρέσεις των παραγράφων 13 και 14 και δεν επιτρέπουν την επανάληψη δίωξης που έχει εξαλειφθεί λόγω παραγραφής.»

§ 34. Στο άρθρο 243a προστίθεται παράγραφος 8:

«(8) Το άρθρο 243 παράγραφοι 15 - 18 εφαρμόζεται αναλόγως, με τα δικαιώματα των προσώπων του άρθρου 243 παράγραφος 4 να ασκούνται από τα πρόσωπα της παραγράφου 2 σημείο 2. Το δικαστήριο παρέχει στα πρόσωπα αυτά πρόσβαση στο υλικό και τους ορίζει προθεσμία διατύπωσης απόψεων όχι μικρότερη των τριών ημερών μετά την εξασφάλιση της πρόσβασης και την ενημέρωσή τους για την προθεσμία. Το δικαστήριο δεν αποφαινεται πριν από την παρέλευση της προθεσμίας διατύπωσης απόψεων· η προθεσμία της παραγράφου 3 παρατείνεται μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίος για την τήρηση της εγγύησης αυτής.»

§ 35. Προστίθεται άρθρο 243δ:

«Αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος κατά την περάτωση διαδικασίας για έγκλημα κατά της δικαιοσύνης

Άρθρο 243δ. (1) Κατά την περάτωση ποινικής διαδικασίας για έγκλημα των άρθρων 288 - 289 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο τελέστηκε από δικαστή, μη επαγγελματία άρεδρο, εισαγγελέα ή ανακριτικό όργανο σε συνάρτηση με την άσκηση των καθηκόντων του, εφαρμόζεται το άρθρο 243a παράγραφοι 2 - 8. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζεται το άρθρο 243 παράγραφος 4. Ο έλεγχος διενεργείται ανεξαρτήτως της ύπαρξης παθόντος ή ζημιωθέντος νομικού προσώπου και δεν προϋποθέτει την υποβολή προσφυγής.

ΣΕΛΙΔΑ 19 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(2) Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και όταν οι περιστάσεις αυτές αποτέλεσαν αντικείμενο της ανάκρισης, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού που τελικώς υιοθετήθηκε και του αν απαγγέλθηκε κατηγορία κατά συγκεκριμένου προσώπου.

(3) Ο εισαγγελέας ενημερώνει το πρόσωπο που υπέβαλε την αναφορά του εγκλήματος για τη διαβίβαση της διάταξης και της δικογραφίας στο δικαστήριο. Σε περίπτωση μη διαβίβασης εντός της προθεσμίας του άρθρου 243a παράγραφος 2, το πρόσωπο αυτό μπορεί να ενημερώσει το δικαστήριο, το οποίο ζητεί αυτεπαγγέλτως τη διάταξη και τη δικογραφία. Η ενημέρωση δεν παρέχει στον υποβάλλοντα ιδιότητα διαδίκου ούτε πρόσβαση σε προστατευόμενα δεδομένα πέραν των προβλεπόμενων από τον νόμο.

(4) Για εγκλήματα που τελέστηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα ή αναπληρωτή του εφαρμόζεται η ειδική διαδικασία του τριακοστού πρώτου κεφαλαίου «α». Σε υποθέσεις αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, ο δικαστικός έλεγχος ασκείται με τήρηση του άρθρου 42 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939. Το παρόν άρθρο δεν μεταβάλλει την αρμοδιότητα των ανακριτικών οργάνων και της Επιτροπής Καταπολέμησης της Διαφθοράς.»

§ 36. Στο άρθρο 244 προστίθενται παράγραφοι 9 - 11:

«(9) Η διάταξη αναστολής προσδιορίζει το συγκεκριμένο πραγματικό κώλυμα, τα δεδομένα που το αποδεικνύουν, τις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν για την άρση του και τις ενέργειες που μπορούν να συνεχιστούν νομίμως. Πριν από την αναστολή πραγματοποιούνται οι δυνατές επείγουσες ενέργειες για τη διαφύλαξη των αποδεικτικών στοιχείων. Η μη ανακάλυψη του δράστη δεν δικαιολογεί αφ' εαυτής αναστολή, όταν παραμένουν ανεκτέλεστες συγκεκριμένες, εφικτές και συναφείς ανακριτικές πράξεις για τον εντοπισμό του.

(10) Για την πρόσβαση των προσώπων της παραγράφου 3 στο υλικό και για την προθεσμία προσφυγής εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 243 παράγραφος 16. Σε περίπτωση ακύρωσης, το δικαστήριο προσδιορίζει συγκεκριμένα τη διαπιστωθείσα παρανομία ή έλλειψη ουσιαστικής θεμελίωσης. Σε περίπτωση νέας αναστολής μετά από δικαστική ακύρωση εφαρμόζεται το άρθρο 213γ παράγραφοι 1 και 3 - 5.

(11) Η νομιμότητα της αρχικής αναστολής δεν απαλλάσσει τον εισαγγελέα από τους ελέγχους του άρθρου 245a.»

§ 37. Στο άρθρο 244a προστίθεται παράγραφος 6:

«(6) Το άρθρο 244 παράγραφοι 9 - 11 και το άρθρο 245a εφαρμόζονται αναλόγως, με τα δικαιώματα των προσώπων του άρθρου 244 παράγραφος 3 να ασκούνται από τα πρόσωπα της παραγράφου 2 σημείο 2. Το δικαστήριο παρέχει στα πρόσωπα αυτά πρόσβαση στο υλικό και τους ορίζει προθεσμία διατύπωσης απόψεων όχι μικρότερη των τριών ημερών μετά την εξασφάλιση της πρόσβασης και την ενημέρωσή τους για την προθεσμία. Το δικαστήριο δεν αποφαινεται πριν από την παρέλευση της προθεσμίας διατύπωσης απόψεων· η προθεσμία της παραγράφου 3 παρατείνεται μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίος για την τήρηση της εγγύησης αυτής.»

§ 38. Προστίθεται άρθρο 244b:

«Αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος κατά την αναστολή διαδικασίας για έγκλημα κατά της δικαιοσύνης

Άρθρο 244b. (1) Κατά την αναστολή ποινικής διαδικασίας στις περιπτώσεις του άρθρου 243b παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζεται το άρθρο 244a παράγραφοι 2 - 6. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζεται το άρθρο 244 παράγραφος 3. Ο έλεγχος διενεργείται ανεξαρτήτως υποβολής προσφυγής.

(2) Εφαρμόζονται επίσης το άρθρο 243b παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 245a.»

ΣΕΛΙΔΑ 20 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 39. Προστίθεται άρθρο 245a:

«Περιοδικός έλεγχος της ανασταλείσας διαδικασίας»

Άρθρο 245a. (1) Το αργότερο τρεις μήνες μετά την αναστολή και στη συνέχεια κάθε τρεις μήνες, ο εισαγγελέας ελέγχει αν ο λόγος εξακολουθεί να υφίσταται και αν απαιτείται επανέναρξη κατά το άρθρο 245 παράγραφος 2. Ο έλεγχος καλύπτει τα αποτελέσματα της αναζήτησης, το νέο υλικό που περιήλθε στη δικογραφία και τον κίνδυνο απώλειας αποδεικτικών στοιχείων ή συμπλήρωσης της παραγραφής.

(2) Όταν έχει εκλείψει ο λόγος ή απαιτούνται συμπληρωματικές ανακριτικές πράξεις, η διαδικασία επαναρχίζει αμέσως. Στις λοιπές περιπτώσεις, ο εισαγγελέας εκδίδει αιτιολογημένη άρνηση επανέναρξης, η οποία περιέχει τα αποτελέσματα του ελέγχου και γνωστοποιείται στα πρόσωπα του άρθρου 244 παράγραφος 3.

(3) Τα πρόσωπα του άρθρου 244 παράγραφος 3 μπορούν να ζητήσουν επανέναρξη και πριν από την προθεσμία της παραγράφου 1, προσδιορίζοντας νέες συγκεκριμένες περιστάσεις ή την ανάγκη ορισμένων ενεργειών. Ο εισαγγελέας αποφαινεται εντός δεκατεσσάρων ημερών. Επαναλαμβανόμενο αίτημα χωρίς νέες περιστάσεις δεν δημιουργεί νέα προθεσμία έκδοσης απόφασης πριν από τον επόμενο περιοδικό έλεγχο.

(4) Η άρνηση της παραγράφου 2 ή 3 προσβάλλεται εντός επτά ημερών από την παραλαβή της ενώπιον του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Μετά την παρέλευση των προθεσμιών της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 3 χωρίς να εκδοθεί απόφαση, τα ίδια πρόσωπα μπορούν να προσφύγουν απευθείας στο δικαστήριο. Για την πρόσβαση στο υλικό και για την προθεσμία προσφυγής εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 243 παράγραφος 16. Το δικαστήριο ζητεί αμέσως τη δικογραφία, την οποία ο εισαγγελέας παρέχει εντός τριών ημερών από το αίτημα. Στον εισαγγελέα και στα λοιπά γνωστά πρόσωπα του άρθρου 244 παράγραφος 3 παρέχεται δυνατότητα διατύπωσης απόψεων εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των τριών ημερών μετά την εξασφάλιση πρόσβασης στο υλικό και την ενημέρωση για την προθεσμία. Το δικαστήριο αποφαινεται σε μονομελή σύνθεση, σε μη δημόσια συνεδρίαση, εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή της δικογραφίας, ελέγχοντας τη συνεχιζόμενη ύπαρξη του λόγου και την ανάγκη ανακριτικών πράξεων. Το δικαστήριο δεν αποφαινεται πριν από την παρέλευση της προθεσμίας διατύπωσης απόψεων· η προθεσμία έκδοσης απόφασης παρατείνεται μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίος για την τήρηση της εγγύησης αυτής. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, ακυρώνει την άρνηση και διατάσσει επανέναρξη, ενώ σε περίπτωση παράλειψης έκδοσης απόφασης ορίζει προθεσμία έως επτά ημερών για την έκδοση πράξης. Η διάταξη είναι οριστική.

(5) Στις διαδικασίες των άρθρων 244a και 244b, η άρνηση της παραγράφου 2 διαβιβάζεται αυτεπαγγέλτως στο αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και, στις διαδικασίες του άρθρου 411d, στο Δικαστήριο της Πόλης της Σόφιας, εντός τριών ημερών για έλεγχο κατά την παράγραφο 4. Το δικαστήριο που διενήργησε τον αυτεπάγγελτο έλεγχο της αναστολής ή της συνέχισής της ορίζει στην πράξη του την ημερομηνία του επόμενου ελέγχου σύμφωνα με τις προθεσμίες της παραγράφου 1 και ζητεί αυτεπαγγέλτως τη δικογραφία και τη διάταξη του εισαγγελέα πριν από τη λήξη τους. Η παράλειψη έκδοσης απόφασης από τον εισαγγελέα ή η μη διαβίβαση της διάταξης δεν απαλλάσσει το δικαστήριο από τον έλεγχο, ο οποίος διενεργείται εντός δεκατεσσάρων ημερών μετά τη λήξη της αντίστοιχης προθεσμίας της παραγράφου 1. Ελλείψει εισαγγελικής πράξης, το δικαστήριο ελέγχει αυτοτελώς την ύπαρξη του λόγου αναστολής και την ανάγκη ανακριτικών πράξεων και επικυρώνει τη συνέχιση της αναστολής ή την ακυρώνει και διατάσσει επανέναρξη. Εφαρμόζονται οι εγγυήσεις πρόσβασης, διατύπωσης απόψεων και αιτιολογημένης απόφασης της παραγράφου 4. Η διαδικασία αυτή δεν περιορίζει το δικαίωμα προσφυγής.

(6) Οι έλεγχοι δεν παρατείνουν τις προθεσμίες αναστολής όταν ο νόμος ορίζει ανώτατη διάρκεια και δεν αναστέλλουν ούτε διακόπτουν την παραγραφή πέραν των λόγων που προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας. Η επανέναρξη δεν συνεπάγεται προδικασμό της κατηγορίας.»

ΣΕΛΙΔΑ 21 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 40. Στο άρθρο 246 παράγραφος 4 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Επισυνάπτονται επίσης ο επικαιροποιημένος κατάλογος του άρθρου 107 παράγραφος 7, οι πράξεις περιορισμού της πρόσβασης και αναφορά του υλικού που παρασχέθηκε στην υπεράσπιση.»

§ 41. Στο άρθρο 248:

1. Στην παράγραφο 1 προστίθενται σημεία 10 και 11:

«10. η εκπλήρωση των υποχρεώσεων πρόσβασης στο υλικό και ο αναγκαίος χρόνος προετοιμασίας της υπεράσπισης·

11. το χρονοδιάγραμμα των συνεδριάσεων, οι προθεσμίες υποβολής εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης και οι αναγκαίες ενέργειες για τη διαφύλαξη αποδεικτικών στοιχείων που κινδυνεύουν.»

2. Στην παράγραφο 3 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Ο περιορισμός δεν εφαρμόζεται όταν ο λόγος προέκυψε ή έγινε γνωστός αργότερα, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης καθυστερημένης παροχής υλικού. Δεν εφαρμόζεται επίσης στις αντιρρήσεις κατά τα άρθρα 105 και 107a.»

3. Στην παράγραφο 4 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Η απαγόρευση δεν εμποδίζει απόφαση κατά το άρθρο 107a, όταν το ζήτημα μπορεί να επιλυθεί χωρίς εκτίμηση της απόδειξης της κατηγορίας, ούτε τις ενέργειες της παραγράφου 1 σημεία 10 και 11.»

4. Προστίθεται παράγραφος 7:

«(7) Οι ορισθείσες προθεσμίες και το χρονοδιάγραμμα τροποποιούνται σε περίπτωση αντικειμενικής ανάγκης, αφού ακουστούν οι διάδικοι. Η άπρακτη παρέλευση προθεσμίας δεν συνεπάγεται έκπτωση από το δικαίωμα υποβολής αποδεικτικού αιτήματος ή αντίρρησης. Σε περίπτωση αναβολής, το δικαστήριο προσδιορίζει τον συγκεκριμένο λόγο και τις αναγκαίες ενέργειες για την άρση του.»

§ 42. Στο άρθρο 270 προστίθεται παράγραφος 5:

«(5) Μέχρι να καταστεί αμετάκλητη η απόφαση επί της κατηγορίας, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση ελέγχει αυτεπαγγέλτως την ανάγκη προσωρινής κράτησης ή κατ' οίκον περιορισμού το αργότερο εξήντα ημέρες από τον τελευταίο δικαστικό έλεγχο επί της ουσίας. Ο έλεγχος διενεργείται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 2 και 4, με τήρηση του άρθρου 63 παράγραφος 13 και ανεξαρτήτως υποβολής αιτήματος κατά την παράγραφο 1. Κατά τη διαβίβαση της δικογραφίας σε άλλον βαθμό δικαιοδοσίας, στο διαβιβαστικό έγγραφο αναφέρεται η ημερομηνία του τελευταίου ελέγχου.»

§ 43. Στο άρθρο 305 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Στην παράγραφο 3 προστίθενται τρίτη, τέταρτη και πέμπτη περίοδος: «Το δικαστήριο εξετάζει τους ουσιώδεις ισχυρισμούς της κατηγορούσας αρχής και της υπεράσπισης, τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν την κατηγορία και εκείνα που είναι υπέρ του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, καθώς και τις αντιφάσεις που έχουν σημασία για την έκβαση της υπόθεσης. Παραθέτει χωριστή αιτιολογία επί των συγκεκριμένων αντιρρήσεων για το παραδεκτό, τη γνησιότητα και την αξιοπιστία των αποδεικτικών μέσων και επί των ουσιωδών μεθοδολογικών αντιρρήσεων κατά των εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης. Η απαρίθμηση ή αναπαραγωγή αποδεικτικού υλικού χωρίς εκτίμηση της σημασίας του για τις διαπιστωθείσες περιστάσεις δεν εκπληρώνει την απαίτηση αιτιολόγησης.»

2. Προστίθενται παράγραφοι 7 και 8:

«(7) Σε καταδικαστική απόφαση, το δικαστήριο προσδιορίζει τα αποδεικτικά στοιχεία για κάθε αμφισβητούμενο ουσιώδες στοιχείο της κατηγορίας και τους λόγους για τους οποίους οι στηριζόμενες σε αποδεικτικά στοιχεία αντιρρήσεις κατά της κατηγορίας δεν δημιουργούν αμφιβολία κατά την έννοια του άρθρου 303 παράγραφος 2. Σε αθωωτική απόφαση, το δικαστήριο προσδιορίζει ποιες περιστάσεις της κατηγορίας δεν αποδείχθηκαν ή, κατά περίπτωση, γιατί

ΣΕΛΙΔΑ 22 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

η διαπιστωθείσα πράξη δεν συνιστά έγκλημα, και εξετάζει τους ουσιώδεις ισχυρισμούς που στηρίζουν την κατηγορία. Δεν απαιτείται ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο να αποδείξει την αθωότητά του ή το δικαστήριο να διαπιστώσει άλλον δράστη ή διαφορετικό τρόπο τέλεσης της πράξης ως προϋπόθεση αθώωσης.

(8) Κατά τον καθορισμό της ποινής, το δικαστήριο εξετάζει χωριστά τις διαπιστωθείσες ελαφρυντικές και επιβαρυντικές περιστάσεις, τη σχετική βαρύτητά τους και τους συγκεκριμένους λόγους για το είδος και το ύψος της ποινής, καθώς και για τους εφαρμοσθέντες κανόνες μείωσης, αύξησης ή απαλλαγής από την έκτισή της. Περιστάσεις που περιλαμβάνονται στα στοιχεία του εγκλήματος δεν λαμβάνονται εκ νέου υπόψη ως αυτοτελής λόγος βαρύτερης τιμώρησης.»

§ 44. Στο άρθρο 311 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«(3) Για κάθε δικαστική συνεδρίαση πραγματοποιείται συνεχής ηχογράφηση από την έναρξη έως τη λήξη της, εξαιρουμένων των διαλειμμάτων και της μυστικής διάσκεψης. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και βιντεοσκόπηση. Ο πρόεδρος ενημερώνει τους παρισταμένους για την καταγραφή κατά την έναρξη της συνεδρίασης. Εφαρμόζονται οι κανόνες προστασίας των μαρτύρων, των διαβαθμισμένων πληροφοριών και της εκδίκασης της υπόθεσης κεκλεισμένων των θυρών.»

2. Προστίθενται παράγραφοι 4 - 6:

«(4) Η καταγραφή επισυνάπτεται στη δικογραφία και διατηρείται για τη διάρκεια φύλαξής της. Η έναρξη, η λήξη, οι διακοπές και οι τεχνικές βλάβες αποτυπώνονται στα πρακτικά. Εξασφαλίζονται προστασία από διαγραφή ή αντικατάσταση, αντίγραφο ασφαλείας και καταγραφή της πρόσβασης και της αντιγραφής. Οι κανόνες του άρθρου 110a εφαρμόζονται αναλόγως.

(5) Σε περίπτωση απρόβλεπτης τεχνικής βλάβης ή άλλου αιφνιδίου προκύψαντος αντικειμενικού κωλύματος, η καταγραφή αποκαθίσταται αμέσως και, όταν αυτό είναι αδύνατο, χωρίς καταγραφή πραγματοποιούνται μόνο πράξεις που δεν επιδέχονται αναβολή για τη διαφύλαξη αποδεικτικών στοιχείων ή την προστασία της ζωής, της υγείας ή της προσωπικής ελευθερίας συμμετέχοντος. Το δικαστήριο αναφέρει στα πρακτικά το συγκεκριμένο κώλυμα, τον χρόνο εμφάνισής του, τις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν για την άρση του και τους λόγους του επείγοντος. Η μη εκ των προτέρων εξασφάλιση ή συντήρηση εξοπλισμού δεν αποτελεί λόγο διεξαγωγής συνήθων δικαστικών συνεδριάσεων χωρίς καταγραφή. Στις περιπτώσεις αυτές, οι εξηγήσεις, οι καταθέσεις, οι απαντήσεις των πραγματογνωμόνων, τα αιτήματα, οι αντιρρήσεις και οι αποφάσεις αποτυπώνονται λεπτομερώς στα πρακτικά. Η τεχνική αδυναμία δεν απαλλάσσει το δικαστήριο από την υποχρέωση να εξασφαλίσει καταγραφή για την επόμενη συνεδρίαση.

(6) Στους διαδίκους, στους συνηγόρους υπεράσπισης και στους δικηγόρους εκπροσώπησης παρέχονται πρόσβαση στην καταγραφή και δυνατότητα λήψης αντιγράφου το αργότερο τρεις ημέρες μετά τη συνεδρίαση. Όταν ο νόμος περιορίζει την παροχή αντιγράφου, εξασφαλίζεται δυνατότητα ακρόασης ή θέασης στο δικαστήριο υπό τα αντίστοιχα μέτρα προστασίας. Η καταγραφή χρησιμεύει για τον έλεγχο της ακρίβειας και της πληρότητας των πρακτικών και της τήρησης των δικονομικών κανόνων και δεν καταργεί την υποχρέωση σύνταξης γραπτών πρακτικών.»

ΣΕΛΙΔΑ 23 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 45. Στο άρθρο 312 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και προσθήκες:

1. Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

«(1) Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να υποβάλουν γραπτά αιτήματα διορθώσεων και συμπληρώσεων εντός επτά ημερών από τη γνωστοποίηση της σύνταξης των πρακτικών. Η γνωστοποίηση αποστέλλεται αμέσως μετά την υπογραφή των πρακτικών. Όταν δεν έχει εξασφαλιστεί πρόσβαση στα πρακτικά ή στην υφιστάμενη καταγραφή του άρθρου 311, η προθεσμία αρχίζει από την παροχή της πρόσβασης· η ημερομηνία βεβαιώνεται στη δικογραφία.»

2. Προστίθενται παράγραφοι 3 και 4:

«(3) Επί του αιτήματος πραγματοποιείται αντιπαραβολή με το σχετικό τμήμα της καταγραφής και εκδίδεται αιτιολογημένη διάταξη εντός επτά ημερών. Όταν δεν υπάρχει καταγραφή ή το σχετικό τμήμα της δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί, εξετάζονται τα συγκεκριμένα δεδομένα που υπέδειξαν οι διάδικοι και άλλες διαθέσιμες πηγές για το περιεχόμενο της συνεδρίασης. Το αίτημα δεν μπορεί να απορριφθεί αποκλειστικά λόγω έλλειψης ή βλάβης της καταγραφής.

(4) Το αίτημα, η διάταξη και τα διορθωμένα ή συμπληρωμένα πρακτικά διατηρούνται στη δικογραφία μαζί με τα αρχικά πρακτικά. Όταν προσβάλλεται η τελική δικαστική πράξη, το αντίστοιχο δικαστήριο ελέγχει και την απόφαση επί του αιτήματος, εφόσον αυτή έχει σημασία για τους προβαλλόμενους λόγους ή για τον αυτεπάγγελτο έλεγχο.»

§ 46. Στο άρθρο 320 παράγραφος 2 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Ο περιορισμός δεν εφαρμόζεται επίσης στις περιπτώσεις του άρθρου 248 παράγραφος 3 δεύτερη και τρίτη περίοδος.»

§ 47. Στο άρθρο 339 προστίθενται παράγραφοι 4 και 5:

«(4) Ανεξαρτήτως της έκβασης της δευτεροβάθμιας διαδικασίας, το δικαστήριο δίνει συγκεκριμένη απάντηση στους ουσιώδεις ισχυρισμούς της προσφυγής διαδίκου, της εισαγγελικής προσφυγής και των αντιρρήσεων κατά αυτών. Το δικαστήριο διενεργεί αυτοτελή έλεγχο της αμφισβητούμενης αποδεικτικής εκτίμησης, των ισχυρισμών περί απαραδέκτου ή παραμόρφωσης αποδεικτικού υλικού, μη εξέτασης συναφών αποδεικτικών στοιχείων, μη νόμιμης σύνθεσης ή προκατάληψης και αδικαιολόγητης άρνησης συλλογής ή ελέγχου αποδεικτικών στοιχείων. Η παραπομπή στην αιτιολογία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου δεν υποκαθιστά την απάντηση στα συγκεκριμένα αμφισβητούμενα συμπεράσματα.

(5) Όταν διαπιστώνει παραβίαση, το δικαστήριο αναφέρει την επίδρασή της στα δικαιώματα των διαδίκων και στην ορθότητα της απόφασης επί της κατηγορίας, καθώς και τους λόγους για τον τρόπο άρσης της. Κατά την έκδοση νέας απόφασης επί της κατηγορίας ή την τροποποίηση ως προς την ποινή εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 305 παράγραφοι 7 και 8.»

§ 48. Στο άρθρο 348 προστίθενται παράγραφοι 6 και 7:

«(6) Έλλειψη αιτιολογίας κατά την παράγραφο 3 σημείο 2 υφίσταται και όταν οι παρατιθέμενοι λόγοι δεν επιτρέπουν να προσδιοριστούν οι πραγματικές και νομικές βάσεις της απόφασης επί ουσιώδους ζητήματος λόγω εσωτερικών αντιφάσεων, έλλειψης ίδιας αποδεικτικής ανάλυσης ή μη εξέτασης αποφασιστικών αποδεικτικών στοιχείων ή ισχυρισμών. Έλλειψη που δεν εμποδίζει τον έλεγχο των βάσεων αυτών εκτιμάται κατά την παράγραφο 3 σημείο 1 και δεν εξομοιώνεται αφ' εαυτής με έλλειψη αιτιολογίας.

(7) Όταν προβάλλεται λόγος περί παραμόρφωσης του περιεχομένου αποδεικτικού υλικού ή μη εξέτασης αποφασιστικού αποδεικτικού στοιχείου, το ακυρωτικό δικαστήριο ελέγχει την τήρηση των κανόνων διαμόρφωσης της εσωτερικής πεποίθησης βάσει του υλικού της δικογραφίας. Ο έλεγχος αυτός δεν περιλαμβάνει αυτοτελή διαπίστωση νέων πραγματικών καταστάσεων ούτε αντικατάσταση της

ΣΕΛΙΔΑ 24 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

νομίμως διενεργηθείσας αποδεικτικής εκτίμησης με διαφορετική εκτίμηση, εκτός αν το δικαστήριο ασκεί τις εξουσίες του άρθρου 354 παράγραφος 5 δεύτερη περίοδος.»

§ 49. Στο άρθρο 351 παράγραφος 2 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Ο περιορισμός δεν εφαρμόζεται επίσης στις περιπτώσεις του άρθρου 248 παράγραφος 3 δεύτερη και τρίτη περίοδος.»

§ 50. Στο άρθρο 360 παράγραφος 2 προστίθεται δεύτερη περίοδος: «Ο περιορισμός δεν εφαρμόζεται επίσης στις περιπτώσεις του άρθρου 248 παράγραφος 3 δεύτερη και τρίτη περίοδος.»

§ 51. Στο άρθρο 368:

1. Στην παράγραφο 1 οι λέξεις «δύο έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ένα έτος».

2. Στην παράγραφο 2:

α) στην πρώτη περίοδο οι λέξεις «εφόσον έχει παρέλθει περισσότερο από ένα έτος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εφόσον έχουν παρέλθει περισσότεροι από έξι μήνες»·

β) η δεύτερη περίοδος τροποποιείται ως εξής: «Όταν έχει οριστεί προθεσμία κατά το άρθρο 369 παράγραφος 2, νέο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μετά τη λήξη της, ενώ στις λοιπές περιπτώσεις μετά την παρέλευση έξι μηνών από την απόφαση του δικαστηρίου.»

3. Στην παράγραφο 3 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Το αίτημα μπορεί να υποβληθεί και απευθείας στο αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Ο εισαγγελέας διαβιβάζει τη ζητηθείσα δικογραφία εντός τριών ημερών, χωρίς να αναστέλλει τη διενέργεια επειγουσών πράξεων, για τις οποίες μπορεί να χρησιμοποιηθεί επικυρωμένο αντίγραφο.»

4. Προστίθεται παράγραφος 5:

«(5) Όταν ο κατηγορούμενος τελεί υπό προσωρινή κράτηση ή κατ' οίκον περιορισμό, αίτημα κατά την παράγραφο 1 μπορεί να υποβληθεί μετά την παρέλευση τριών μηνών από τον πραγματικό περιορισμό της ελευθερίας. Το δικαστήριο της παραγράφου 4 είναι το αντίστοιχο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

5. Προστίθεται παράγραφος 6:

«(6) Νέο αίτημα σε περίπτωση μη τήρησης προθεσμίας που όρισε το δικαστήριο κατά το άρθρο 369 μπορεί να υποβληθεί αμέσως μετά τη λήξη της. Για τον έλεγχο της συνεχιζόμενης αναστολής εφαρμόζεται το άρθρο 245a.»

§ 52. Στο άρθρο 369 προστίθενται παράγραφοι 4 - 6:

«(4) Η διάταξη της παραγράφου 2 προσδιορίζει συγκεκριμένα την αδικαιολόγητη καθυστέρηση και τις αναγκαίες ενέργειες για την άρση της, χωρίς να προδικάζει την αποδεικτική σημασία τους, την απαγγελία κατηγορίας ή την τελική πράξη επί της υπόθεσης. Αντίγραφο παρέχεται στον αιτούντα και στο όργανο που οφείλει να την εκτελέσει.

(5) Εντός τριών ημερών μετά τη λήξη της ορισθείσας προθεσμίας, το όργανο υποβάλλει στο δικαστήριο και στον αιτούντα έκθεση για τις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν και τους λόγους τυχόν μη εκτέλεσης. Το δικαστήριο ελέγχει αυτεπαγγέλτως την εκτέλεση εντός επτά ημερών από την παραλαβή της έκθεσης ή τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της. Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ορίζει νέα κατάλληλη προθεσμία και, όταν υπάρχουν δεδομένα αδικαιολόγητης αδράνειας, διαβιβάζει το υλικό στον αρμόδιο διοικητικό προϊστάμενο και στην Επιθεώρηση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για έλεγχο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Η μη υποβολή της έκθεσης ή της δικογραφίας δεν εμποδίζει την έκδοση απόφασης βάσει των περιστάσεων που μπορούν να διαπιστωθούν. Η διάταξη δεν διαπιστώνει αφ' εαυτής πειθαρχικό παράπτωμα ή ποινική ευθύνη.

ΣΕΛΙΔΑ 25 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(6) Η μη τήρηση της προθεσμίας δεν συνεπάγεται αυτόματη περάτωση της ποινικής διαδικασίας και δεν απαλλάσσει το όργανο από την υποχρέωση έκδοσης απόφασης. Κατά τον έλεγχο λαμβάνονται υπόψη και οι καθυστερήσεις πριν από την τελευταία αναστολή, επανέναρξη, επιστροφή ή ανακατανομή της δικογραφίας.»

§ 53. Στο άρθρο 382 παράγραφος 7 προστίθενται δεύτερη, τρίτη και τέταρτη περίοδος: «Το δικαστήριο ελέγχει αν η ομολογία στηρίζεται στο παραδεκτό υλικό της δικογραφίας, αν ο κατηγορούμενος έλαβε ουσιαστική δικηγορική υπεράσπιση και επαρκή πρόσβαση στο υλικό και αν η συναίνεσή του είναι ελεύθερη και εν πλήρει γνώσει. Η διάταξη εκθέτει αιτιολογία για την αναλογικότητα της συμφωνηθείσας ποινής και για την εφαρμογή του άρθρου 55 του Ποινικού Κώδικα, όταν εφαρμόζεται, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 381 παράγραφος 4. Μόνη η συναίνεση του εισαγγελέα και του συνηγόρου υπεράσπισης δεν αποτελεί επαρκή λόγο έγκρισης.»

§ 54. Το άρθρο 388α τροποποιείται ως εξής:

«Εξέταση ανήλικου κατηγορουμένου με βιντεοσκόπηση με ήχο

Άρθρο 388α. Στην προδικασία πραγματοποιείται βιντεοσκόπηση με ήχο κατά κάθε εξέταση ανήλικου κατηγορουμένου, κατά τη διαδικασία των άρθρων 237 - 240. Η παρουσία των προσώπων του άρθρου 388 παράγραφοι 1 και 2 δεν απαλλάσσει το όργανο από την υποχρέωση αυτή.»

§ 55. Στο άρθρο 411α επέρχονται οι ακόλουθες προσθήκες:

1. Στην παράγραφο 1 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Το όργανο που παρέλαβε την αναφορά διαβιβάζει αυτή και το διαθέσιμο σχετικό υλικό στον επικεφαλής του ποινικού τμήματος του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου αμέσως και το αργότερο εντός τριών ημερών από την παραλαβή. Η διενέργεια προκαταρκτικού ελέγχου από άλλο όργανο δεν αποτελεί λόγο αναβολής της διαβίβασης και δεν εμποδίζει τη διενέργεια των επειγουσών πράξεων του άρθρου 212 παράγραφος 2.»

2. Στην παράγραφο 2 προστίθενται δεύτερη και τρίτη περίοδος: «Η διαβίβαση πραγματοποιείται με αιτιολογημένη πράξη, η οποία αποστέλλεται και στον υποβάλλοντα. Δεν αποτελεί απόρριψη της κίνησης προδικασίας και δεν αποκλείει τον έλεγχο του άρθρου 213 επί της διάταξης με την οποία ο εισαγγελέας αποφαινεται επί της αναφοράς.»

3. Προστίθεται παράγραφος 7:

«(7) Όλο το παραληφθέν υλικό και η μεταγενέστερη διακίνησή του καταχωρίζονται με ημερομηνία, ώρα, αποστολέα και παραλήπτη. Διατηρείται η προστασία της ταυτότητας του υποβάλλοντος, όταν την προβλέπει ο νόμος. Πρόσβαση στο περιεχόμενο παρέχεται μόνο στα όργανα και στα πρόσωπα που τη δικαιούνται· ο Γενικός Εισαγγελέας, οι αναπληρωτές του και οι διοικητικοί προϊστάμενοι δεν αποκτούν πρόσβαση αποκλειστικά λόγω της θέσης που κατέχουν.»

§ 56. Στο άρθρο 411β προστίθεται παράγραφος 6:

«(6) Για την αιτιολόγηση, την πρόσβαση στο υλικό, τον υπολογισμό της προθεσμίας προσφυγής όταν ζητείται πρόσβαση και την εκτέλεση των δικαστικών υποδείξεων εφαρμόζονται αναλόγως το άρθρο 199 παράγραφοι 3 - 5, το άρθρο 213 παράγραφος 11 και το άρθρο 213γ παράγραφος 1, παράγραφος 3 πρώτη περίοδος και παράγραφος 5. Η νέα απόρριψη προσβάλλεται κατά τη διαδικασία και εντός των προθεσμιών των παραγράφων 1 - 4. Αρμόδιο δικαστήριο για τις διαφορές σχετικά με την πρόσβαση είναι το Δικαστήριο της Πόλης της Σόφιας. Η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν μεταβάλλει την ειδική διαδικασία ορισμού, εξαίρεσης και ελέγχου του εισαγγελέα κατά το παρόν κεφάλαιο.»

ΣΕΛΙΔΑ 26 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

§ 57. Στο άρθρο 411γ προστίθεται παράγραφος 10:

«(10) Στις διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου, η εξουσία του διοικητικού προϊσταμένου ή εξουσιοδοτημένου από αυτόν εισαγγελέα κατά το άρθρο 234 παράγραφος 3 ασκείται μόνο από τον εισαγγελέα που ασκεί τον έλεγχο κατά την παράγραφο 1. Εφαρμόζεται το άρθρο 234 παράγραφοι 4, 6 και 12 - 14. Ο προβλεπόμενος από τον νόμο δικαστικός έλεγχος επί των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού και επί της καθυστέρησης διατηρείται.»

§ 58. Στο άρθρο 419 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος, μετά τις λέξεις «άρθρο 243α παράγραφος 4 σημεία 1 και 2» προστίθεται «, συμπεριλαμβανομένου σε συνδυασμό με το άρθρο 243δ».

§ 59. Στο άρθρο 420 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6:

«(5) Ο καταδικασθείς, το πρόσωπο που απαλλάχθηκε από ποινική ευθύνη με επιβολή διοικητικής ποινής βάσει του άρθρου 78α του Ποινικού Κώδικα, ο παθών, οι κληρονόμοι του και το ζημιωθέν νομικό πρόσωπο μπορούν να υποβάλουν αυτοτελώς αίτημα επανάληψης της διαδικασίας για τους λόγους του άρθρου 422 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2, όταν οι αντίστοιχες περιστάσεις έχουν διαπιστωθεί με αμετάκλητη απόφαση επί της κατηγορίας. Στο αίτημα επισυνάπτεται αντίγραφο της απόφασης ή αναφέρονται τα αναγκαία δεδομένα για την αυτεπάγγελτη αναζήτησή της. Το αίτημα προσδιορίζει τη σχέση της διαπιστωθείσας περίπτωσης με την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση και τη σημασία της για την έκβαση της υπόθεσης. Εφαρμόζονται το άρθρο 421 παράγραφος 1 και το άρθρο 422 παράγραφος 3. Όταν, κατόπιν αιτήματος του παθόντος, των κληρονόμων του ή του ζημιωθέντος νομικού προσώπου, το δικαστήριο επιτρέπει επανάληψη εις βάρος του προσώπου, κατά τη νέα εκδίκαση το αίτημα έχει την έννοια προσφυγής ιδιώτη υποστηρίζοντος τη δημόσια κατηγορία κατά το άρθρο 355 παράγραφοι 2 και 3, μόνο εντός των ορίων κατά τα οποία έγινε δεκτό.

(6) Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου του άρθρου 420α, ο καταδικασθείς ή το πρόσωπο που απαλλάχθηκε από ποινική ευθύνη κατά το άρθρο 78α του Ποινικού Κώδικα μπορεί να υποβάλει αυτοτελώς αίτημα επανάληψης για λόγο του άρθρου 422 παράγραφος 1 σημεία 1 - 3 υπέρ αυτού, βάσει των διαπιστώσεων του ελέγχου. Στο αίτημα επισυνάπτονται τα αποτελέσματα του ελέγχου ή προσδιορίζεται ο φάκελος για την αυτεπάγγελτη αναζήτησή τους. Οι απαιτήσεις του άρθρου 422 παράγραφοι 1 και 2 διατηρούνται.»

§ 60. Προστίθεται άρθρο 420α:

«Έλεγχος λόγων επανάληψης της διαδικασίας υπέρ του καταδικασθέντος προσώπου

Άρθρο 420α. (1) Ο καταδικασθείς, το πρόσωπο που απαλλάχθηκε από ποινική ευθύνη με επιβολή διοικητικής ποινής βάσει του άρθρου 78α του Ποινικού Κώδικα ή ο συνήγορος υπεράσπισής του μπορεί να ζητήσει από τον εισαγγελέα του άρθρου 420 παράγραφος 1 τη διενέργεια συγκεκριμένων πράξεων για τον έλεγχο λόγων του άρθρου 422 παράγραφος 1 σημεία 1 - 3 υπέρ του προσώπου.

(2) Το αίτημα προσδιορίζει την προς έλεγχο περίπτωση, τη σημασία της για την ορθότητα της αμετάκλητης πράξης, την πηγή πληροφοριών και τις ζητούμενες ενέργειες. Δεν απαιτείται το πρόσωπο να έχει λάβει εκ των προτέρων αποδεικτικά στοιχεία στα οποία δεν έχει νόμιμη πρόσβαση ή των οποίων η συλλογή ανήκει στην αρμοδιότητα κρατικού οργάνου.

(3) Ο εισαγγελέας αποφαινεται με αιτιολογημένη διάταξη εντός ενός μηνός από την παραλαβή του αιτήματος. Απόρριψη επιτρέπεται όταν η ζητούμενη ενέργεια απαγορεύεται από τον νόμο, είναι αντικειμενικά ανέφικτη, δεν έχει σημασία για τον αναφερόμενο λόγο ή έχει ήδη πραγματοποιηθεί και δεν έχουν εκτεθεί νέες συναφείς περιστάσεις. Μόνη η διαφορετική εκτίμηση ήδη ελεγχθέντων αποδεικτικών στοιχείων δεν δικαιολογεί νέο έλεγχο. Η διάταξη γνωστοποιείται αμέσως στον υποβάλλοντα και στον συνήγορο υπεράσπισης.

ΣΕΛΙΔΑ 27 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

(4) Όταν γίνεται δεκτό το αίτημα, ο εισαγγελέας καθορίζει τις ενέργειες, το αρμόδιο όργανο και προθεσμία διενέργειάς τους που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Η προθεσμία μπορεί να παρατείνεται από τον ανώτερο εισαγγελέα για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά παράταση, βάσει συγκεκριμένα προσδιορισμένων αντικειμενικών κωλυμάτων και ενεργειών που απομένουν. Η διάταξη κάθε παράτασης γνωστοποιείται αμέσως στον υποβάλλοντα και στον συνήγορο υπεράσπισης, με ενημέρωση για την προθεσμία και τη διαδικασία προσφυγής. Για τη συλλογή και τον έλεγχο των αποδεικτικών στοιχείων εφαρμόζονται οι κανόνες του παρόντος Κώδικα για την ανάκριση και οι εγγυήσεις των δικαιωμάτων των θιγόμενων προσώπων. Όταν υπάρχουν δεδομένα για έγκλημα, εφαρμόζονται επίσης τα άρθρα 207 - 213. Μετά την ολοκλήρωση, ο εισαγγελέας παρέχει στον υποβάλλοντα και στον συνήγορο υπεράσπισης πρόσβαση στο σχετικό υλικό με τήρηση των νόμιμων περιορισμών και αποφαινεται εντός ενός μηνός αν υποβάλλει αίτημα επανάληψης.

(5) Η απόρριψη της παραγράφου 3 και κάθε διάταξη παράτασης της προθεσμίας της παραγράφου 4 μπορούν να προβληθούν εντός δεκατεσσάρων ημερών από τη γνωστοποίησή τους ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά το άρθρο 424. Η προσφυγή κατά της παράτασης της προθεσμίας δεν αναστέλλει τη διενέργεια του ελέγχου. Μετά την παρέλευση προθεσμίας έκδοσης απόφασης ή διενέργειας του ελέγχου χωρίς την αντίστοιχη πράξη, ο υποβάλλων μπορεί να προσφύγει στο ίδιο δικαστήριο για την αδράνεια. Η προσφυγή μπορεί να υποβληθεί απευθείας στο δικαστήριο, το οποίο ζητεί το υλικό· ο εισαγγελέας το διαβιβάζει εντός τριών ημερών.

(6) Το δικαστήριο εξετάζει την προσφυγή σε μη δημόσια συνεδρίαση εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή του υλικού, αλλά το αργότερο εντός ενός μηνός από την υποβολή της προσφυγής σε αυτό, ή, όταν είναι αναγκαίο, σε δημόσια συνεδρίαση με κλήτευση του υποβάλλοντος, του συνηγόρου υπεράσπισης και του εισαγγελέα εντός της ίδιας προθεσμίας. Η μη παροχή του υλικού δεν εμποδίζει την έκδοση απόφασης επί της αδράνειας. Με αιτιολογημένη οριστική διάταξη το δικαστήριο επικυρώνει την προσβαλλόμενη διάταξη ή την ακυρώνει και επιστρέφει τον φάκελο με δεσμευτικές υποδείξεις σχετικά με τη διαπραχθείσα παραβίαση και τον αναγκαίο έλεγχο. Σε περίπτωση ακύρωσης της παράτασης, το δικαστήριο ορίζει κατάλληλη προθεσμία ολοκλήρωσης του ελέγχου. Σε περίπτωση αδράνειας, το δικαστήριο ορίζει κατάλληλη προθεσμία έκδοσης απόφασης ή διενέργειας των συγκεκριμένων πράξεων. Οι υποδείξεις δεν μπορούν να προδικάζουν την ενοχή προσώπου.

(7) Τα μέλη της σύνθεσης που εξέδωσε διάταξη κατά την παράγραφο 6 δεν συμμετέχουν στη μεταγενέστερη εξέταση αιτήματος επανάληψης για τον ίδιο λόγο.

(8) Το παρόν άρθρο δεν αναστέλλει ούτε παρατείνει τις προθεσμίες άσκησης ένδικων μέσων ή υποβολής αιτήματος επανάληψης και δεν αναστέλλει την εκτέλεση της αμετάκλητης πράξης. Σε περίπτωση άμεσου κινδύνου απώλειας υποδειχθείσας πηγής αποδεικτικών στοιχείων, ο εισαγγελέας προβαίνει αμέσως στις επιτρεπόμενες από τον νόμο ενέργειες για τη διαφύλαξή της.

(9) Σε υποθέσεις αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, οι εισαγγελικές εξουσίες του παρόντος άρθρου ασκούνται από το αρμόδιο όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939.»

§ 61. Στο άρθρο 421 προστίθεται παράγραφος 5:

«(5) Το αίτημα του άρθρου 420 παράγραφοι 5 και 6 υπέρ του καταδικασθέντος ή του προσώπου που απαλλάχθηκε από ποινική ευθύνη κατά το άρθρο 78a του Ποινικού Κώδικα δεν υπόκειται σε προθεσμία. Στις λοιπές περιπτώσεις εφαρμόζεται η παράγραφος 1.»

§ 62. Στο άρθρο 422 προστίθεται παράγραφος 3:

«(3) Επανάληψη εις βάρος προσώπου ως προς το οποίο η διαδικασία ολοκληρώθηκε με αμετάκλητη δικαστική πράξη επιτρέπεται μόνο για λόγο της παραγράφου 1, ο οποίος συνίσταται σε νέες ή

ΣΕΛΙΔΑ 28 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

νεοανακαλυφθείσες περιστάσεις ή σε ουσιώδες ελάττωμα της προηγούμενης διαδικασίας, το οποίο έθιξε τον δίκαιο χαρακτήρα της και είναι ικανό να επηρεάσει την έκβαση της υπόθεσης. Το δικαστήριο παραθέτει χωριστή αιτιολογία για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών. Η διαφορετική εκτίμηση ήδη γνωστών αποδεικτικών στοιχείων ή απλώς η διαφωνία με τα νομικά συμπεράσματα της αμετάκλητης πράξης δεν αποτελούν τέτοιο ελάττωμα. Η παρούσα παράγραφος δεν δημιουργεί αυτοτελή λόγο επανάληψης και δεν παρατείνει την προθεσμία του άρθρου 421 παράγραφος 1.»

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

§ 63. Στον Νόμο περί δικαστικής εξουσίας (δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος 64 του 2007· τροποποιήσεις και συμπληρώσεις, τεύχη 69 και 109 του 2008, τεύχη 25, 33, 42, 102 και 103 του 2009, τεύχος 59 του 2010, τεύχη 1, 23, 32, 45, 81, 82 και 93 του 2011, τεύχη 20, 50 και 81 του 2012, τεύχη 15, 17, 30, 52, 66, 70 και 71 του 2013, τεύχη 19, 21, 53, 98 και 107 του 2014, τεύχος 14 του 2015, τεύχη 28, 39, 50, 62 και 76 του 2016, τεύχη 13, 14, 63, 65, 85, 90 και 103 του 2017, τεύχη 7, 15, 49 και 77 του 2018, τεύχη 17, 19, 29, 64 και 83 του 2019, τεύχη 11, 86, 103, 109 και 110 του 2020, τεύχη 16, 41, 43 και 80 του 2021, τεύχη 15, 24, 32, 56 και 62 του 2022, τεύχη 11, 48, 66, 69, 84, 86 και 108 του 2023, τεύχη 18 και 67 του 2024, τεύχη 6, 63, 65 και 87 του 2025, τεύχη 16, 17, 51, 55, 60 και 69 του 2026) επέρχονται οι ακόλουθες προσθήκες:

1. Στο άρθρο 9 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6:

«(5) Στις ποινικές διαδικασίες και στους φακέλους αναφορών εγκλήματος επισυνάπτονται στο υλικό τα πρακτικά της αρχικής και κάθε μεταγενέστερης κατανομής, τα οποία περιέχουν την ημερομηνία, την ώρα, την εφαρμοσθείσα έκδοση των κανόνων κατανομής, τη σύνθεση της ομάδας κατά τον χρόνο της επιλογής, τα πρόσωπα που συμμετείχαν στην επιλογή και τους λόγους αποκλεισμού προσώπου από αυτή. Σε περίπτωση ανακατανομής επισυνάπτεται και η αιτιολογημένη πράξη για τον λόγο της μεταβολής. Το ιστορικό της κατανομής διατηρείται για τη διάρκεια φύλαξης της δικογραφίας ή του φακέλου.

(6) Τα πρόσωπα που δικαιούνται πρόσβαση στη δικογραφία ή στον φάκελο έχουν πρόσβαση και στα έγγραφα της παραγράφου 5. Τα προστατευόμενα προσωπικά δεδομένα αποκρύπτονται, χωρίς να εμποδίζεται ο έλεγχος του νόμιμου ορισμού του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού.»

2. Στο άρθρο 145 παράγραφος 2 προστίθεται τρίτη περίοδος: «Όταν ο έλεγχος αφορά αναφορά εγκλήματος, εφαρμόζονται επίσης τα άρθρα 212α και 213β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

§ 64. (1) Ο νόμος εφαρμόζεται στις δικονομικές πράξεις μετά την έναρξη ισχύος του, συμπεριλαμβανομένων των εκκρεμών διαδικασιών. Οι νέες τεχνικές απαιτήσεις δεν αποτελούν αυτοτελή λόγο απαραδέκτου υλικού που συλλέχθηκε νομίμως πριν από την ημερομηνία αυτή.

(2) Στις εκκρεμείς διαδικασίες, ο κατάλογος του άρθρου 107 παράγραφος 7 καταρτίζεται εντός δύο μηνών. Αυτό δεν αναβάλλει την παροχή πρόσβασης σε διαθέσιμο υλικό που είναι αναγκαία για την προετοιμασία της υπεράσπισης ή την αμφισβήτηση της κράτησης.

(3) Ο πρώτος περιοδικός έλεγχος κατά το άρθρο 65α και το άρθρο 270 παράγραφος 5 διεξάγεται εντός τριάντα ημερών από την έναρξη ισχύος του νόμου· δικαστικός έλεγχος επί της ουσίας που διενεργήθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής υποκαθιστά τον πρώτο περιοδικό έλεγχο. Στις προδικασίες ο εισαγγελέας διαβιβάζει τη δικογραφία στο δικαστήριο το αργότερο την εικοστή ημέρα.

(4) Στις διαδικασίες που τελούν σε αναστολή κατά την έναρξη ισχύος του νόμου, ο πρώτος έλεγχος του άρθρου 245α διενεργείται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αυτή. Στις περιπτώσεις αυτεπάγγελτου δικαστικού ελέγχου, ο εισαγγελέας ενημερώνει το αρμόδιο δικαστήριο για την εκκρεμή ανασταλείσα διαδικασία εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος και το δικαστήριο ορίζει τον πρώτο έλεγχο εντός της τρίμηνης προθεσμίας. Αυτό δεν αναβάλλει την άμεση

ΣΕΛΙΔΑ 29 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

επανεναρξη όταν έχει εκλείψει ο λόγος ούτε την εξέταση υποβληθέντος αιτήματος επανεναρξης.

(5) Στους φακέλους αναφορών εγκλήματος που εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου και επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί απόφαση κατά το άρθρο 207 ή 213, ο εισαγγελέας αποφαινεται εντός ενός μηνός από την ημερομηνία αυτή. Μετά την προθεσμία αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 213β. Αυτό δεν αναβάλλει την κίνηση διαδικασίας όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 207 παράγραφος 1.

§ 65. (1) Οι διατάξεις του άρθρου 420 παράγραφοι 5 και 6, του άρθρου 421 παράγραφος 5 και του άρθρου 422 παράγραφος 3 εφαρμόζονται και σε αμετάκλητες δικαστικές πράξεις, χωρίς να αναβιώνουν προθεσμίες που έχουν λήξει για επανάληψη εις βάρος του προσώπου ως προς το οποίο η διαδικασία έχει ολοκληρωθεί.

(2) Οι διατάξεις του άρθρου 311 παράγραφοι 3 - 6 εφαρμόζονται στις δικαστικές συνεδριάσεις που διεξάγονται μετά την έναρξη ισχύος τους. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο οργανώνει την τεχνική υποστήριξη, την ασφαλή φύλαξη και την πρόσβαση στις καταγραφές στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του. Οι κανόνες διόρθωσης των πρακτικών εφαρμόζονται σε πρακτικά που συντάσσονται μετά την έναρξη ισχύος τους.

§ 66. Εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, σε συνεννόηση με τον Υπουργό Εσωτερικών και το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, εκδίδει κανονιστική απόφαση για τις τεχνικές απαιτήσεις των καταγραφών, τη βεβαίωση της ψηφιακής ταυτότητας, την προστασία και τη φύλαξη των αντιγράφων και των αρχείων καταγραφής κατά τον παρόντα νόμο. Η κανονιστική απόφαση δεν μπορεί να προβλέπει πρόσθετους λόγους περιορισμού δικονομικών δικαιωμάτων ή εξαιρέσεις από την υποχρεωτική καταγραφή.

§ 67. Ο νόμος τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά τη δημοσίευσή του στην «Εφημερίδα της Κυβερνήσεως», με εξαίρεση την § 66, η οποία τίθεται σε ισχύ από την ημέρα της δημοσίευσης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

επί του σχεδίου νόμου για την τροποποίηση και συμπλήρωση του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Λόγοι που καθιστούν αναγκαία τη θέσπιση

Το σχέδιο καταρτίστηκε βάσει του κανονιστικού πλαισίου που ίσχυε στις 25 Σεπτεμβρίου 2026, συμπεριλαμβανομένου του ενοποιημένου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με τις τροποποιήσεις έως το τεύχος 59 της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως του 2026 και των συναφών διατάξεων του Νόμου περί δικαστικής εξουσίας. Προτείνονται αλληλένδετες εγγυήσεις για τη νόμιμη έναρξη, διεξαγωγή και περάτωση της ποινικής διαδικασίας, για ουσιαστική προστασία από τη δικονομική αδράνεια και για τη δυνατότητα ελέγχου της αποδεικτικής διαδικασίας και της δικαστικής κρίσης.

Το ισχύον δίκαιο κατοχυρώνει την αντικειμενική, ολόπλευρη και πλήρη διερεύνηση των περιστάσεων, την εσωτερική πεποίθηση, το τεκμήριο αθωότητας, το δικαίωμα υπεράσπισης και την υποχρέωση αιτιολόγησης. Υφίστανται εισαγγελικός και δικαστικός έλεγχος επί των απορρίψεων, της περάτωσης και της αναστολής, καθώς και οι ειδικοί μηχανισμοί των άρθρων 213б, 243а και 244а. Το σχέδιο ενισχύει τις εγγυήσεις αυτές μέσω ευρύτερης πρόσβασης σε δικαστήριο, συγκεκριμένων προθεσμιών, πρόσβασης στο υλικό και ελέγχου της εκτέλεσης των δικαστικών υποδείξεων.

Ο δικαστικός έλεγχος της γενικής διαδικασίας απόρριψης της κίνησης προδικασίας κατά το άρθρο 213 παράγραφος 4 περιορίζεται σε ορισμένο κύκλο εγκλημάτων. Οι προκαταρκτικοί έλεγχοι, η διαβίβαση φακέλων και η παράλειψη έκδοσης απόφασης μπορούν να καθυστερήσουν την πρόσβαση στον έλεγχο αυτό. Είναι αναγκαίο να διακρίνονται τα πρότυπα επαρκών δεδομένων για την κίνηση της διαδικασίας, επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για την απαγγελία κατηγορίας και του βαθμού απόδειξης που απαιτείται για καταδίκη. Δεν είναι επιτρεπτό η παράλειψη ελέγχου προσβάσιμης πηγής πληροφοριών να μετατρέπεται σε αυτοτελή λόγο απόρριψης.

Η νόμιμη αναστολή δεν απαλλάσσει τα όργανα από την παρακολούθηση του λόγου της, της δραστηριότητας αναζήτησης και του κινδύνου απώλειας αποδεικτικών στοιχείων. Η εκ νέου έκδοση ακυρωθείσας πράξης χωρίς εκτέλεση των δεσμευτικών υποδείξεων εξουδετερώνει στην πράξη τη δικαστική προστασία. Ταυτόχρονα, η χωρίς χρονικό όριο αναβίωση ήδη ολοκληρωθείσας δίωξης αποκλειστικά λόγω διαφορετικής εσωτερικής πεποίθησης είναι ασυμβίβαστη με την ασφάλεια δικαίου. Το σχέδιο ρυθμίζει τα προβλήματα αυτά από κοινού.

Η αποδεικτική αυθαιρεσία μπορεί να εκδηλωθεί μέσω αποκλεισμού ή μη εξέτασης ουσιώδους υλικού, εκ των προτέρων απόρριψης πηγής που δεν έχει ακόμη ελεγχθεί, αδικαιολόγητης άρνησης πραγματογνωμοσύνης, ανακριβούς τήρησης πρακτικών και προσχηματικής αιτιολόγησης. Απαιτείται προστασία τόσο από παράνομη καταδίκη όσο και από παράνομη ματαίωση της ποινικής ευθύνης. Η έκβαση της υπόθεσης δεν αποδεικνύει αφ' εαυτής κατάχρηση· καθοριστικές είναι οι διαπιστώσιμες παραβιάσεις και η σημασία τους για τον δίκαιο χαρακτήρα και την ορθότητα της διαδικασίας.

Η ανάγκη συνεκτικών εγγυήσεων υποστηρίζεται από την εποπτεία της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης επί των ομάδων υποθέσεων S.Z. και Kolevi. Στην απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2025, που υιοθετήθηκε κατά την 1545η συνεδρίαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εξετάστηκαν η αποτελεσματικότητα της ανάκρισης και η πρακτική ανεξαρτησία του μηχανισμού ανάκρισης του Γενικού Εισαγγελέα. Οι διαπιστώσεις αυτές θεμελιώνουν θεσμικά μέτρα, αλλά δεν διαπιστώνουν ενοχή συγκεκριμένου δικαστικού λειτουργού. Το σχέδιο λαμβάνει υπόψη τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του Ιουνίου 2026 και συμπληρώνει το ισχύον πλαίσιο εκεί όπου η καταχώριση, η πρόσβαση, οι προθεσμίες ή η εκτέλεση των δικαστικών πράξεων χρειάζονται ρητή εγγύηση.

ΣΕΛΙΔΑ 31 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

2. Στόχοι

Κύριος στόχος είναι κάθε ουσιώδης απόφαση να έχει διαπιστώσιμη πραγματική και νομική βάση, να εκδίδεται εντός καθορισμένης προθεσμίας από αμερόληπτο αρμόδιο όργανο και να υπόκειται σε κατάλληλο έλεγχο. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω των ακόλουθων αλληλένδετων ρυθμίσεων.

Έγκαιρη δικηγορική υπεράσπιση. Το δικαίωμα δικηγορικής υπεράσπισης κατά τους ελέγχους αναγνωρίζεται ήδη και στο άρθρο 145 παράγραφος 6 του Νόμου περί δικαστικής εξουσίας. Το νέο άρθρο 15a ΗΠΚ συνδέει τις πρόσθετες εγγυήσεις με την πραγματική υποψία συμμετοχής σε έγκλημα: ενημέρωση, σιωπή, εμπιστευτική συνεννόηση, μετάφραση και παύση της εξέτασης ως μάρτυρα σχετικά με την ίδια συμμετοχή. Καθορίζονται το όργανο παροχής νομικής βοήθειας, ο διορισμός δικηγόρου και η δημοσιονομική κάλυψη. Η δικαστική προστασία καλύπτει την άρνηση και την αδράνεια. Δεν δημιουργείται νέος λόγος κράτησης και δεν υποκαθίσταται η απαγγελία κατηγορίας.

Καταχώριση και έκδοση απόφασης. Το νέο άρθρο 212a απαιτεί άμεση καταχώριση και έγκαιρη διαβίβαση της αναφοράς σε εισαγγελία, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης αρχικής παραλαβής της από όργανο του Υπουργείου Εσωτερικών. Δημιουργούνται ελέγξιμο χρονικό σημείο έναρξης και τελική προθεσμία έκδοσης απόφασης επί της αναφοράς εγκλήματος. Η προθεσμία δεν επανεκκινεί σε περίπτωση διαβίβασης, συνένωσης, χωρισμού ή αναρίθμησης των ίδιων πραγματικών περιστατικών. Ο συντονισμός με το άρθρο 145 3CB αποτρέπει ανταγωνιστικά καθεστώτα. Η ύπαρξη επαρκών δεδομένων απαιτεί έγκαιρη κίνηση της διαδικασίας, ανεξαρτήτως εκκρεμούς διοικητικού, πειθαρχικού ή άλλου ελέγχου. Ο αστικός χαρακτήρας των σχέσεων δεν αποκλείει αφ' εαυτού την ύπαρξη εγκλήματος.

Έλεγχος των απορρίψεων. Ο γενικός δικαστικός έλεγχος επεκτείνεται στις απορρίψεις που αφορούν αυτεπαγγέλτως διωκόμενα εγκλήματα, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η διαφορά αφορά τον εισαγγελικό χαρακτηρισμό των αναφερομένων. Προβλέπονται προθεσμία για την απόφαση του ανώτερου εισαγγελία, δυνατότητα άμεσης πρόσβασης σε δικαστήριο σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσής της και ομοιόμορφος έλεγχος των πράξεων που περατώνουν οριστικά τον έλεγχο ανεξαρτήτως της ονομασίας τους. Η πρόσβαση περιλαμβάνει επικαιροποιημένο κατάλογο και αντίγραφα, ενώ ο περιορισμός της είναι αιτιολογημένος και ελέγξιμος. Η προθεσμία προσφυγής προσαρμόζεται στην πραγματικά παρασχεθείσα πρόσβαση. Δεν απαιτείται ο προσφεύγων να αμφισβητεί πράξη χωρίς δυνατότητα να λάβει γνώση της πραγματικής της βάσης.

Το συνταγματικά επιτρεπτό του δικαστικού ελέγχου της απόρριψης επιβεβαιώθηκε με την Απόφαση αριθ. 14 της 26ης Ιουλίου 2024 επί της συνταγματικής υπόθεσης αριθ. 10/2023. Το Συνταγματικό Δικαστήριο απορρίπτει το αίτημα κατά του άρθρου 213 παράγραφοι 4 - 6 ΗΠΚ και διακρίνει την απόφαση έναρξης ανάκρισης από τη συνταγματική λειτουργία απαγγελίας κατηγορίας και υποστήριξής της. Η προτεινόμενη επέκταση διατηρεί το όριο αυτό: το δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα και την ουσιαστική θεμελίωση, ενώ ο εισαγγελέας εκδίδει την οφειλόμενη δικονομική πράξη. Η κατάργηση του περιορισμένου καταλόγου μειώνει την εξάρτηση της πρόσβασης σε δικαστήριο από τον προκαταρκτικό εισαγγελικό χαρακτηρισμό των αναφερόμενων πραγματικών περιστατικών· αποτελεί νομοθετική επιλογή πληρέστερης προστασίας και όχι ισχυρισμό ότι ο ισχύων κατάλογος έχει κηρυχθεί αντισυνταγματικός.

Προστασία από την αδράνεια. Το νέο άρθρο 213b επιτρέπει άμεση προσφυγή στο δικαστήριο για τον ορισμό προθεσμίας έκδοσης απόφασης. Το δικαστήριο ελέγχει την εκπλήρωση της νόμιμης υποχρέωσης χωρίς να διατάσσει συγκεκριμένη απόρριψη, κατηγορία ή έκβαση. Η παρέλευση της προθεσμίας δεν σημαίνει αυτόματη κίνηση διαδικασίας ή αυτόματη απόρριψη. Σε περίπτωση μη εκτέλεσης προβλέπονται νέος έλεγχος, λογοδοσία και ενημέρωση των αρμόδιων οργάνων στο πλαίσιο των νόμιμων εξουσιών τους. Η καταχώριση καθορίζει την έναρξη της προθεσμίας, η πρόσβαση επιτρέπει ουσιαστική

ΣΕΛΙΔΑ 32 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

αμφισβήτηση, η αιτιολογία καθιστά την απόφαση ελέγξιμη και η μεταγενέστερη έκθεση επιτρέπει τη διαπίστωση της εκτέλεσης της δικαστικής διάταξης. Η αυτοτελής θέσπιση μόνο ενός από τα μέτρα αυτά θα άφηνε άθικτες τις υπόλοιπες δυνατότητες πραγματικής παρεμπόδισης της προστασίας.

Συγκεκριμένη αιτιολογία και εκτέλεση των υποδείξεων. Το άρθρο 199 συμπληρώνεται με απαιτήσεις ανάλυσης των πραγματικών περιστατικών, του υλικού, των ουσιαστών αντιφάσεων και των ισχυρισμών. Διακρίνονται η ασημαντότητα και η περίπτωση ήσσονος βαρύτητας. Μετά από δικαστική ακύρωση, ο εισαγγελέας λογοδοτεί για την εκτέλεση κάθε δεσμευτικής υπόδειξης. Οι ανεκτέλεστες υποδείξεις δεν μπορούν να παρακάμπτονται με επανάληψη ακυρωθείσων αιτιολογιών. Σε περίπτωση διαπιστωθείσας επαναλαμβανόμενης παραβίασης προβλέπεται ανάθεση σε άλλον εισαγγελέα μέσω τυχαίας κατανομής, με διατήρηση των ειδικών καθεστώτων. Πρόκειται για δικονομική εγγύηση που δεν αποτελεί πειθαρχική ποινή και δεν προδικάζει την ευθύνη του δικαστικού λειτουργού ή του κατηγορουμένου.

Περάτωση και αναστολή. Διευκρινίζονται ο έλεγχος των αποδεικτικών αιτημάτων πριν από την περάτωση λόγω ανεπαρκούς απόδειξης, η πρόσβαση των δικαιούχων προσώπων και ο δικαστικός έλεγχος της ουσιαστικής έλλειψης. Κατά την αναστολή προσδιορίζονται ειδικά το πραγματικό κώλυμα, οι ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν και οι επιτρεπτές μεταγενέστερες ενέργειες. Κάθε τρεις μήνες ελέγχεται η συνεχιζόμενη ύπαρξη του λόγου. Η άρνηση επανέναρξης και η παράλειψη έκδοσης απόφασης υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Νέα συγκεκριμένη περίπτωση επιτρέπει προγενέστερο αίτημα. Δεν δημιουργείται υποχρέωση απεριόριστης αναζήτησης απροσδιόριστων ενοχοποιητικών αποδεικτικών στοιχείων. Η αυτεπάγγελτη παρακολούθηση είναι αναγκαία, διότι το κώλυμα διενέργειας ορισμένης δικονομικής πράξης δεν δικαιολογεί αδράνεια ως προς όλες τις επιτρεπτές πράξεις. Ο τριμηνιαίος έλεγχος δεν προδικάζει την άρση του κωλύματος· απαιτεί την επίκαιρη διαπίστωσή του. Η αναζήτηση, η διαφύλαξη αποδεικτικών στοιχείων και η προστασία από την υπερβολική διάρκεια συνδυάζονται με την απαγόρευση συνέχισης της ανάκρισης αποκλειστικά για την επίτευξη εκ των προτέρων επιθυμητού αποτελέσματος.

Ειδικές εγγυήσεις σε περίπτωση προσβολών κατά της δικαιοσύνης. Στις προβλεπόμενες από το σχέδιο διαδικασίες για εγκλήματα των άρθρων 288, 288a και 289 ΗΚ, τα οποία τελέστηκαν από τους αναφερόμενους στον νόμο συμμετέχοντες κατά την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων τους, εισάγεται αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος της περάτωσης και της αναστολής. Έτσι, ο έλεγχος δεν εξαρτάται εξ ολοκλήρου από την πρωτοβουλία ή τις δυνατότητες του εκάστοτε προσφεύγοντος. Τα υφιστάμενα ειδικά καθεστάτα συντονίζονται ώστε να αποφεύγονται παράλληλες και αντιφατικές διαδικασίες.

Σταθερότητα της ολοκληρωθείσας δίωξης. Προβλέπεται προηγούμενος δικαστικός έλεγχος κατά την έκτακτη ακύρωση περάτωσης μετά την παρέλευση των συνήθων νόμιμων προθεσμιών, καθώς και εντός της προθεσμίας του άρθρου 243 παράγραφος 10, όταν ζητείται ακύρωση εις βάρος προσώπου μετά από οριστική απόφαση επί της ουσίας σχετικά με την ποινική του ευθύνη. Ο εξαιρετικός χαρακτήρας πρέπει να τεκμηριώνεται με συγκεκριμένες περιστάσεις και όχι με γενική επίκληση των συμφερόντων της δικαιοσύνης. Λαμβάνεται υπόψη η εφαρμοστέα απαγόρευση εκ νέου δίωξης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου η περάτωση επί της ουσίας επήλθε με εισαγγελική πράξη. Η εγγύηση δεν εμποδίζει την ανάκριση αυτοτελούς εγκλήματος που τελέστηκε κατά την αρχική διαδικασία.

Εύλογες προθεσμίες της ανάκρισης. Κάθε παράταση πρέπει να προσδιορίζει όσα πραγματοποιήθηκαν, τις ενέργειες που απομένουν και τα συγκεκριμένα κωλύματα. Η παρατεταμένη ανάκριση υπόκειται σε προγενέστερο δικαστικό έλεγχο της καθυστέρησης· το αίτημα επιτάχυνσης μπορεί να υποβληθεί απευθείας στο δικαστήριο. Για την τήρηση της ορισθείσας προθεσμίας υποβάλλεται έκθεση και διενεργείται μεταγενέστερος έλεγχος. Η καθυστέρηση δεν συνεπάγεται αυτόματη περάτωση και δεν ακυρώνει αφ' εαυτής

ΣΕΛΙΔΑ 33 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

νόμιμες πράξεις. Το σχέδιο ενισχύει τη δικαστική διαδικασία των άρθρων 368 και 369 μετά τις τροποποιήσεις του Ιουνίου 2026. Διακρίνονται ο έλεγχος συγκεκριμένης παράτασης της προθεσμίας κατά το άρθρο 234 και ο γενικός έλεγχος αδικαιολόγητης καθυστέρησης. Για τα κρατούμενα πρόσωπα, η προγενέστερη πρόσβαση σε επιτάχυνση δικαιολογείται από τη συνεχιζόμενη επέμβαση στην προσωπική ελευθερία.

Πρόσβαση και αξιοπιστία των αποδεικτικών στοιχείων. Η καταγραφή σε κατάλογο και η διαφύλαξη του σχετικού υλικού καλύπτουν και το υλικό που η κατηγορούσα αρχή δεν προτίθεται να επικαλεστεί. Το νέο άρθρο 227a δημιουργεί δικαστικά προστατευόμενη πρόσβαση με εξατομικευμένους περιορισμούς. Το αρχείο διακίνησης αντικειμένων, δειγμάτων και ψηφιακών δεδομένων, η καταγραφή των εξετάσεων και η πρόσβαση στα πρωτογενή δεδομένα πραγματογνωμοσύνης επιτρέπουν τον έλεγχο της γνησιότητας, της ακεραιότητας και της αξιοπιστίας. Το δικαστήριο οφείλει να εξετάζει συγκεκριμένα τις αντιρρήσεις κατά των μεθόδων πραγματογνωμοσύνης και τους λόγους άρνησης συμπληρωματικής ή νέας πραγματογνωμοσύνης. Η βιντεοσκόπηση συντονίζεται με την προστασία των ανηλίκων και καλύπτει τις προβλεπόμενες περιπτώσεις λήψης πληροφοριών πριν από την κίνηση της διαδικασίας. Διορθώνεται η παραπομπή του άρθρου 239 παράγραφος 6 στον ισχύοντα κανόνα σφράγισης.

Παραδεκτό και ισοτιμία. Απαγορεύεται η χρήση δηλώσεων που αποκτήθηκαν μέσω βασανιστηρίων, παράνομου εξαναγκασμού ή με τις αναφερόμενες παραβιάσεις του δικαιώματος υπεράσπισης. Η απαγόρευση δεν παρακάμπτεται μέσω άλλου εγγράφου ή εξέτασης του προσώπου που έλαβε τη δήλωση. Δημιουργείται διαδικασία αιτιολογημένης δικαστικής απόφασης επί συγκεκριμένων αντιρρήσεων περί παραδεκτού. Η δικαστική άρνηση συλλογής αποδεικτικών στοιχείων συνδέεται με ελέγχιμους λόγους, χωρίς εκ των προτέρων άρνηση της αξιοπιστίας πηγής που δεν έχει ακόμη συλλεχθεί. Η ιχνηλασιμότητα και η πρόσβαση δεν προσδίδουν προκαθορισμένη ισχύ σε αποδεικτικό στοιχείο. Διορθώσιμη παράλειψη στο αρχείο καταγραφής δεν οδηγεί αυτόματα σε αποκλεισμό, ενώ η προβαλλόμενη τεχνική ακρίβεια δεν υποκαθιστά τον δικαστικό έλεγχο της συγκεκριμένης μεθόδου. Η απόφαση επί του παραδεκτού διαχωρίζεται από την εκτίμηση της αξιοπιστίας· η απουσία αυτοτελούς προσφυγής κατά κάθε ενδιάμεσης διάταξης περιορίζει τον κατακερματισμό της διαδικασίας, διατηρώντας τον έλεγχο μαζί με την τελική πράξη.

Προσωπική ελευθερία. Ο περιοδικός έλεγχος ανά τριάντα ημέρες στην προδικασία και ανά εξήντα ημέρες στο δικαστικό στάδιο συμπληρώνει την πρωτοβουλία της υπεράσπισης. Οι ανώτατες προθεσμίες του άρθρου 63 παράγραφος 4 δεν αυξάνονται. Η κατάργηση του άρθρου 65 παράγραφος 6 αίρει το προσωρινό κώλυμα υποβολής νέου αιτήματος. Η βαρύτητα της κατηγορίας και η αύξηση των ποινών δεν δικαιολογούν αυτόματα κράτηση. Απαιτείται επίκαιρη αιτιολογία για κάθε κίνδυνο, την ανεπάρκεια ηπιότερων μέτρων, τη συνολική διάρκεια, την κατάσταση της υγείας και την αναγκαία θεραπεία. Η επιλεγείσα περιοδικότητα αποτελεί πρόσθετη εθνική εγγύηση και όχι προθεσμία που επιβάλλεται άμεσα από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τη Σύμβαση. Ο έλεγχος κατόπιν αιτήματος της υπεράσπισης δεν αναβάλλεται μέχρι τον επόμενο αυτεπάγγελτο έλεγχο. Η χρήση ήδη διενεργηθέντος δικαστικού ελέγχου επί της ουσίας ως αφετηρίας της επόμενης περιόδου αποτρέπει την περιττή επανάληψη.

Αμεροληψία και τήρηση πρακτικών. Η αμφισβητούμενη εξαίρεση κρίνεται από άλλον τυχαία ορισθέντα δικαστή ή δικαστική σύνθεση εντός σύντομης προθεσμίας. Προβλέπονται διαδικασία σε περίπτωση αδυναμίας συγκρότησης τέτοιας σύνθεσης και προστασία από την παρεμπόδιση μέσω επαναλαμβανόμενων ταυτόσημων αιτημάτων. Η υποβληθείσα αναφορά δεν απομακρύνει αυτόματα τον δικαστή. Η υποχρεωτική ηχογράφηση εξασφαλίζει αξιόπιστη βάση ελέγχου της συνεδρίασης. Η εξαίρεση σε περίπτωση αιφνίδιου τεχνικού κωλύματος περιορίζεται σε επείγουσες πράξεις. Τα γραπτά πρακτικά διατηρούνται· οι διορθώσεις ελέγχονται βάσει της καταγραφής, η προθεσμία συνδέεται με γνωστοποίηση και πρόσβαση και η αρχική διατύπωση παραμένει ιχνηλάσιμη.

Αποφάσεις επί της κατηγορίας και έλεγχος κατά βαθμό δικαιοδοσίας. Το δικαστήριο εξετάζει τους ουσιώδεις ισχυρισμούς της κατηγορούσας αρχής και της υπεράσπισης, επιλύει τις αντιφάσεις και αιτιολογεί τα αποδεικτικά και νομικά συμπεράσματα. Για την καταδίκη πρέπει να διαπιστώνεται η απόδειξη της κατηγορίας πέραν αμφιβολίας· για την αθώωση

ΣΕΛΙΔΑ 34 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

προσδιορίζονται οι μη αποδειχθείσες περιστάσεις ή οι νομικοί λόγοι μη πλήρωσης των στοιχείων του εγκλήματος. Ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο δεν αποδεικνύει την αθωότητά του και δεν υποχρεούται να υποδείξει τον πραγματικό δράστη. Η εξατομίκευση της ποινής αιτιολογείται χωριστά. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διενεργεί δικό του έλεγχο, ενώ ο αναιρετικός έλεγχος καλύπτει τα σοβαρά ελαττώματα της αιτιολογίας και τις δικονομικές παραβιάσεις κατά την αποδεικτική εκτίμηση. Δεν αποτελεί κάθε συντακτική έλλειψη απουσία αιτιολογίας και η ανίχνευση δεν μετατρέπεται σε γενικό τρίτο βαθμό δικαιοδοσίας επί των πραγματικών περιστατικών.

Επανάληψη της διαδικασίας. Όταν αναληφθεί αποδεικτικά στοιχεία ή έγκλημα οργάνου που συμμετείχε στη διαδικασία έχουν διαπιστωθεί με αμετάκλητη απόφαση επί της κατηγορίας, παρέχεται περιορισμένη άμεση πρόσβαση των θιγόμενων προσώπων στο δικαστήριο βάσει των υφιστάμενων λόγων. Το νέο άρθρο 420a ρυθμίζει συγκεκριμένους ελέγχους νέων περιστάσεων υπέρ του καταδικασθέντος ή του απαλλαγέντος από ποινική ευθύνη κατά το άρθρο 78a HK, με αιτιολογημένη απόφαση και έλεγχο της απόρριψης και της αδράνειας. Μετά τον έλεγχο εξασφαλίζεται και αυτοτελές αίτημα βάσει των αποτελεσμάτων. Δεν επιτρέπεται δυσμενής επανάληψη αποκλειστικά λόγω διαφορετικής εκτίμησης γνωστών αποδεικτικών στοιχείων, δεν δημιουργούνται νέοι ουσιαστικοί λόγοι και δεν αναβιώνουν προθεσμίες που έχουν λήξει εις βάρος του προσώπου. Το άμεσο αίτημα του παθόντος κατά το άρθρο 420 παράγραφος 5 συνδέεται με ήδη αμετάκλητη απόφαση επί της κατηγορίας για την αντίστοιχη περίπτωση και με τη σημασία της για την έκβαση της αρχικής υπόθεσης. Οι συνέπειες για τη νέα εκδίκαση συντονίζονται ρητά με το άρθρο 355 παράγραφοι 2 και 3 μόνο εντός των ορίων του αιτήματος που έγινε δεκτό. Δεν επιτρέπεται αυτεπάγγελτη επιδείνωση πέραν των ορίων αυτών. Η διαδικασία του άρθρου 420a είναι υπέρ του καταδικασθέντος προσώπου και δεν αποτελεί γενική διαδικασία εκ νέου αμφισβήτησης κάθε οριστικής απόφασης επί της κατηγορίας.

Οργάνωση, συμφωνίες και τυχαία κατανομή. Οι οργανωτικές προθεσμίες δεν καταργούν το άρθρο 107 παράγραφος 4. Οι εξαιρέσεις για παραβιάσεις που προέκυψαν ή έγιναν γνωστές αργότερα συντονίζονται με τα άρθρα 320, 351 και 360. Η συμφωνία διατηρεί το επιτρεπτό πεδίο της και τον κανόνα του άρθρου 381 παράγραφος 4, αλλά το δικαστήριο ελέγχει την αποδεικτική στήριξη, την πρόσβαση της υπεράσπισης και την αναλογικότητα, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής του άρθρου 55 HK. Οι προσθήκες στον 3CB καθιστούν ιχνηλάσιμες την αρχική και τη μεταγενέστερη κατανομή, τον αποκλεισμό από την επιλογή και τους λόγους αλλαγής του δικαστικού λειτουργού, με προστασία των σχετικών προσωπικών δεδομένων.

Οι εγγυήσεις κατά της καταχρηστικής χρήσης των νέων μέσων προστασίας είναι ανάλογες προς τον συγκεκριμένο έλεγχο. Τα αιτήματα εξαίρεσης απαιτούν περιστάσεις συναφείς με την αμεροληψία, ενώ τα επαναλαμβανόμενα ταυτόσημα αιτήματα δεν εμποδίζουν την εξέλιξη της υπόθεσης. Τα αποδεικτικά αιτήματα υπόκεινται σε εκτίμηση συνάφειας και αναγκαιότητας· οι νέοι έλεγχοι δεν επιβάλλουν τη συλλογή κάθε ζητηθέντος αποδεικτικού στοιχείου. Η δικαστική ακύρωση δεν επιλέγει ονομαστικά τον επόμενο εισαγγελέα και δεν δημιουργεί αυτόματα πειθαρχική ή ποινική ευθύνη. Έτσι, η ανεξαρτησία του αποφασίζοντος οργάνου συνδυάζεται με τη δυνατότητα ελέγχου των λόγων της απόφασής του.

Πρόσθετες εγγυήσεις κατά θεσμικών εξαρτήσεων και κατάχρησης δικονομικών εξουσιών

Το άρθρο 111 συμπληρώνεται με δικαίωμα προστασίας των γνωστών προσώπων που προβάλλουν αξιώσεις επί κατασχεθέντος αντικειμένου, ανεξαρτήτως άλλης δικονομικής ιδιότητας. Ο έλεγχος καλύπτει την άρνηση, την άδεια παράδοσης σε άλλο πρόσωπο και την παράλειψη έκδοσης απόφασης. Η ενημέρωση και το ανασταλτικό αποτέλεσμα πριν από την πραγματική παράδοση αποτρέπουν τη μη αναστρέψιμη προσβολή δικαιωμάτων. Ο περιοδικός έλεγχος απαιτεί επίκαιρη αποδεικτική αναγκαιότητα και αναλογικότητα. Η διαφορά κυριότητας παραμένει στην αρμοδιότητα του πολιτικού δικαστηρίου κατά το άρθρο 113· το ποινικό δικαστήριο δεν την επιλύει με ισχύ δεδικασμένου. Η απόφαση του ΔΕΕ της 12ης Μαΐου 2022, RR και JG, C-505/20,

ΣΕΛΙΔΑ 35 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

ECLI:EU:C:2022:376, στηρίζει την αποτελεσματική προστασία τρίτων εντός του πεδίου εφαρμογής της Οδηγίας 2014/42/ΕΕ. Η πρόταση θεσπίζει γενικότερη εθνική εγγύηση.

Η πρακτική ανάγκη ελέγχου πριν από την παράδοση υποστηρίζεται και από την επίσημη ανακοίνωση της εισαγγελίας της 5ης Ιουλίου 2023 για διαπιστωθείσες παραβιάσεις κατά την επιστροφή υλικών αποδεικτικών στοιχείων και επακόλουθες ενέργειες που δεν αναλήφθηκαν εγκαίρως. Η διαπίστωση αυτή του ελέγχου δεν αποτελεί καταδικαστική απόφαση και δεν διαπιστώνει προσωπική ποινική ενοχή.

Ο δικαστικός έλεγχος της απορριφθείσας εξαίρεσης εισαγγελέα και η απαγόρευση στον συντάκτη αμφισβητούμενης υπόδειξης να εξετάζει την προσφυγή κατά της εκτέλεσής της περιορίζουν τον αυτοέλεγχο σε περίπτωση σύγκρουσης. Ο άλλος εισαγγελέας ορίζεται κατά τη νόμιμη διαδικασία, χωρίς το δικαστήριο να τον επιλέγει ονομαστικά. Δεν ακυρώνονται αυτόματα ήδη πραγματοποιηθείσες πράξεις και η υποβολή αναφοράς δεν συνεπάγεται αυτόματη εξαίρεση. Η αιτιολόγηση της απομάκρυνσης ανακριτικού οργάνου και το δικαίωμά του να αντιταχθεί σε παράνομη υπόδειξη διατηρούν τη συνταγματικά προβλεπόμενη διεύθυνση της ανάκρισης, αλλά καθιστούν την παρέμβαση ελέγξιμη.

Στην ειδική διαδικασία για τον Γενικό Εισαγγελέα προστίθενται σύντομη προθεσμία διαβίβασης, καταχώριση της διακίνησης και περιορισμένη πρόσβαση ανάλογα με τις εξουσίες. Η υπηρεσιακή θέση δεν παρέχει αφ' εαυτής πρόσβαση στο υλικό κατά του αντίστοιχου προϊσταμένου. Λαμβάνονται υπόψη ο ταυτόχρονος ορισμός του εποπτεύοντος εισαγγελέα και ο αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος κατά την περάτωση και την αναστολή, που ισχύουν από τις 5 Ιουνίου 2026· οι εγγυήσεις αυτές δεν παρουσιάζονται ως απώσες και δεν επαναλαμβάνονται. Το νέο άρθρο 411γ παράγραφος 10 αναθέτει ρητά την εξουσία του διοικητικού προϊσταμένου κατά το άρθρο 234 παράγραφος 3 στον ειδικό εποπτεύοντα εισαγγελέα, ώστε η συνέχιση της ανάκρισης να μην εξαρτάται από τον συνήθη διοικητικό προϊστάμενο στην εισαγγελία. Εφαρμόζονται και οι συναφείς εγγυήσεις του άρθρου 234 παράγραφοι 4, 6 και 12 - 14. Διατηρούνται ο ανεξάρτητος ορισμός και η δικαστική εξαίρεση κατά το ειδικό κεφάλαιο. Το συνταγματικά επιτρεπτό του ειδικού αυτού μηχανισμού επιβεβαιώθηκε με την Απόφαση αριθ. 14 της 26ης Ιουλίου 2024 επί της συνταγματικής υπόθεσης αριθ. 10/2023· η πρόταση ρυθμίζει την εκπλήρωση των λειτουργιών του χωρίς να μεταβάλλει τον συνταγματικό φορέα της κατηγορίας.

Η δημοσιοποίηση ανακριτικού υλικού υπόκειται σε γραπτή εκτίμηση αναγκαιότητας και αναλογικότητας. Η ταχεία δικαστική προστασία επιτρέπει την αφαίρεση παράνομης δημοσίευσης από τον επίσημο δίαυλο ή τη διευκρίνιση της δικονομικής ιδιότητας, χωρίς λογοκρισία των ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης. Διατηρείται η πλήρης ειδική απαγόρευση δημοσιοποίησης του άρθρου 198 παράγραφος 1. Νομικό έρεισμα αποτελούν το τεκμήριο αθωότητας, τα άρθρα 4 και 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 και το άρθρο 6, § 2 ΕΣΔΑ.

3. Χρηματοδοτικοί και λοιποί πόροι που απαιτούνται για την εφαρμογή

Η εφαρμογή απαιτεί αρχικές επενδύσεις και τρέχουσες δαπάνες για εξοπλισμό καταγραφής στους χώρους εξέτασης και στις αίθουσες δικαστηρίων, ασφαλή αποθήκευση και αντίγραφα ασφαλείας, τεχνική συντήρηση, έλεγχο πρόσβασης, παροχή αντιγράφων και εκπαίδευση. Απαιτούνται πόροι για νομική βοήθεια, δυνατότητα ελέγχου των πραγματογνωμοσυνών και υποστήριξη των πρόσθετων δικαστικών διαδικασιών. Η υποχρεωτική ηχογράφηση των συνεδριάσεων αποτελεί πιο περιορισμένο τεχνικό μέτρο από την καθολική βιντεοσκόπηση.

Ο διευρυμένος έλεγχος των απορρίψεων, οι περιοδικοί έλεγχοι των ανασταλίσων υποθέσεων και της κράτησης, η κρίση επί των εξαιρέσεων από χωριστή σύνθεση και οι έλεγχοι μετά την καταδίκη αυξάνουν τον φόρτο εργασίας. Πρέπει να εκτιμηθούν οι αναγκαίες δικαστικές και εισαγγελικές συνθέσεις, το προσωπικό, οι εφημερίες και η ικανότητα του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου να ασκήσει τις νέες εξουσίες. Μέρος των δαπανών μπορεί να αντισταθμιστεί από λιγότερες επαναλαμβανόμενες

ΣΕΛΙΔΑ 36 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

δικονομικές πράξεις, αλλά δεν θεωρείται ότι τέτοια εξοικονόμηση είναι εκ των προτέρων βέβαιη ή επαρκής.

Οι πόροι πρέπει να εξασφαλιστούν στους προϋπολογισμούς των αρμόδιων οργάνων, συμπεριλαμβανομένου του προϋπολογισμού της δικαστικής εξουσίας και του προϋπολογισμού νομικής βοήθειας, με σεβασμό στη δημοσιονομική αυτοτέλεια. Η προπαρασκευαστική περίοδος για τις τεχνικές υποχρεώσεις επιτρέπει απογραφή, δημόσιες συμβάσεις, δοκιμή των συστημάτων και εκπαίδευση. Δεν θεσπίζονται τέλη για την προβλεπόμενη ηλεκτρονική πρόσβαση και δεν επιβάλλονται ατομικά στον κατηγορούμενο οι δαπάνες της υποχρεωτικής καταγραφής.

Μια αξιόπιστη κοστολόγηση απαιτεί διοικητικά δεδομένα για τον αριθμό των φακέλων, των απορρίψεων, των ανασταλειςών υποθέσεων, των συνεδριάσεων, των εξετάσεων και των χώρων, τη διάρκεια και τον χρόνο φύλαξης των καταγραφών, την υφιστάμενη υποδομή και το ανθρώπινο δυναμικό. Χωρίς τα δεδομένα αυτά δεν μπορεί να προσδιοριστεί τεκμηριωμένα συγκεκριμένο δημοσιονομικό ποσό ή απουσία οικονομικού αντικτύπου. Αν γίνει δεκτή η πρόταση, το αρμόδιο όργανο πρέπει να εκπονήσει κοστολόγηση και οργανωτικό σχέδιο με συμμετοχή των αντίστοιχων διατακτών του προϋπολογισμού πριν από την κατάθεση του νομοσχεδίου.

Το οργανωτικό σχέδιο πρέπει να διακρίνει τις αρχικές επενδύσεις από τις ετήσιες δαπάνες. Η αναγκαία πρόσθετη ικανότητα εκτιμάται βάσει του αναμενόμενου αριθμού διαδικασιών, του μέσου χρόνου προετοιμασίας και έκδοσης απόφασης και του διαθέσιμου πραγματικού εργασιακού δυναμικού, ανά όργανο και δικαστική περιφέρεια. Για τις καταγραφές υπολογίζονται ο ετήσιος όγκος, ο χρόνος φύλαξης, τα αντίγραφα ασφαλείας και το κόστος ασφαλούς πρόσβασης· η συντήρηση, η εκπαίδευση και η νομική βοήθεια εκτιμώνται χωριστά. Στο πλαίσιο της εξάμηνης προπαρασκευαστικής περιόδου απαιτούνται διαδοχικά απογραφή και δημοσιονομικός σχεδιασμός, θέσπιση των τεχνικών κανόνων και ανάθεση της προμήθειας του αναγκαίου εξοπλισμού και, στη συνέχεια, δοκιμές και εκπαίδευση. Η επάρκεια της περιόδου αυτής πρέπει να επιβεβαιωθεί από τα δεδομένα των αρμόδιων οργάνων πριν από τη θέσπιση. Αν διαπιστωθεί αντικειμενική ανεπάρκεια, η προθεσμία πρέπει να διορθωθεί με τον ίδιο τον νόμο, χωρίς αναβολή των εγγυήσεων μέσω υποδεέστερων κανονιστικών πράξεων.

4. Αναμενόμενα αποτελέσματα

Αναμένονται προγενέστερες και αιτιολογημένες αποφάσεις επί αναφορών εγκλήματος, ουσιαστική πρόσβαση στο υλικό, μείωση των επαναλαμβανόμενων πράξεων με ανεκτέλεστες δικαστικές υποδείξεις και έγκαιρη επανέναρξη όταν έχουν εκλείψει οι λόγοι αναστολής. Η ιχνηλασιμότητα του υλικού και των καταγραφών υποστηρίζει τόσο την περάτωση αβάσιμων κατηγοριών όσο και την απόδειξη των βάσιμων. Η ανεξάρτητη κρίση επί των εξαιρέσεων και ο ουσιαστικός έλεγχος κατά βαθμό δικαιοδοσίας περιορίζουν τον κίνδυνο μη αντικειμενικής κρίσης.

Τα αποτελέσματα πρέπει να αξιολογούνται μέσω των προθεσμιών έκδοσης απόφασης, του αριθμού και των λόγων των ακυρωθεισών απορρίψεων και περατώσεων, της εκτέλεσης των δικαστικών υποδείξεων, της διάρκειας της αναστολής, της έγκαιρης παροχής πρόσβασης, των ελλειπουσών καταγραφών, των διορθώσεων πρακτικών που έγιναν δεκτές και των παραβιάσεων της εύλογης διάρκειας. Ο αριθμός των καταδικαστικών ή αθωωτικών αποφάσεων δεν αποτελεί αφ' εαυτού δείκτη ποιότητας ή κατάχρησης. Η αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ουσιαστική θεμελίωση, τη νομιμότητα και τη σταθερότητα των πράξεων, καθώς και τον φόρτο εργασίας και τις δαπάνες των νέων εγγυήσεων. Για την εκ των υστέρων αξιολόγηση πρέπει να καθοριστεί συγκρίσιμη βάση αναφοράς, να παρακολουθηθεί το πρώτο πλήρες έτος εφαρμογής και να πραγματοποιηθεί επανεξέταση μετά τη συγκέντρωση δεδομένων δύο ετών. Οι ακυρωθείσες πράξεις εξετάζονται ανάλογα με το είδος της

ΣΕΛΙΔΑ 37 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

παραβίασης και σε σχέση με τον συνολικό αριθμό των ελεγχθεισών πράξεων, και όχι ως μεμονωμένος αριθμός. Οι δείκτες δεν χρησιμοποιούνται ως ποσοστάσεις καταδικών, περατώσεων ή πειθαρχικών ποινών.

5. Συμβατότητα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις διεθνείς υποχρεώσεις

Η συνταγματική βάση περιέχεται στα άρθρα 30, 31, 56, 117, 121, 122, 127 και 132 του Συντάγματος. Οι προτάσεις εξειδικεύουν τις απαιτήσεις ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, ισότητας και κατ' αντιμωλία διαδικασίας, εξακρίβωσης της αλήθειας και αιτιολόγησης. Οι δικαστικές υποδείξεις δεν μπορούν να καθορίζουν την ενοχή, να υποκαθιστούν τον εισαγγελέα κατά την απαγγελία της κατηγορίας ή να επιβάλλουν καταδικαστική έκβαση. Η δικαστική ακύρωση, η διαφορετική ερμηνεία ή η διαφωνία διαδίκου δεν θεμελιώνουν αφ' εαυτών ποινική ευθύνη δικαστικού λειτουργού. Διατηρείται η συνταγματική προστασία του άρθρου 132 παράγραφος 1· η προβλεπόμενη ενημέρωση της Επιθεώρησης δεν της αναθέτει έλεγχο της εσωτερικής πεποίθησης ως ανώτερου βαθμού δικαιοδοσίας.

Εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 51 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το σχέδιο αναπτύσσει τα άρθρα 47 και 48, καθώς και την προστασία του άρθρου 50. Συναφείς είναι η Οδηγία 2012/13/ΕΕ για την ενημέρωση, η Οδηγία 2013/48/ΕΕ για την πρόσβαση σε δικηγόρο, η Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 για το τεκμήριο αθωότητας, η Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 για τις εγγυήσεις των παιδιών και η Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 για τη νομική βοήθεια. Οι περιορισμοί της πρόσβασης είναι συγκεκριμένοι και υπόκεινται σε έλεγχο· το ουσιώδες υλικό για την αμφισβήτηση της κράτησης παρέχεται εγκαίρως. Δεν επιτρέπεται καταδίκη βάσει υλικού το οποίο η υπεράσπιση δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει αποτελεσματικά.

Η Οδηγία 2012/29/ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 11, αφορά το δικαίωμα του παθόντος να λάβει ενημέρωση και επανεξέταση απόφασης μη άσκησης ποινικής δίωξης. Το σχέδιο προβλέπει πιο συγκεκριμένες εθνικές εγγυήσεις για αιτιολογία, πρόσβαση, προθεσμίες και ανεξάρτητο έλεγχο. Δεν δημιουργούν δικαίωμα του παθόντος να απαιτεί καταδίκη ανεξαρτήτως των αποδεικτικών στοιχείων. Κατά την επεξεργασία και την παροχή πληροφοριών εφαρμόζονται η Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 και το αντίστοιχο εθνικό πλαίσιο, με προστασία των μαρτύρων, των παιδιών και των διαβαθμισμένων πληροφοριών. Οι καταγραφές και τα μητρώα δεν καθίστανται απεριόριστα προσβάσιμα στο κοινό.

Οι εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας διατηρούνται σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939. Ο προβλεπόμενος εθνικός δικαστικός έλεγχος ασκείται εντός των εφαρμοστέων ορίων του άρθρου 42 του κανονισμού. Δεν εισάγεται εθνικός ιεραρχικός εισαγγελικός έλεγχος επί του Ευρωπαϊκού εισαγγελέα και των Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων ούτε εθνική διοικητική ανακατανομή που θα υποκαθιστούσε τις ειδικές αρμοδιότητες. Διατηρείται επίσης η ειδική διαδικασία ανάκρισης εγκλημάτων που τελέστηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα ή αναπληρωτή του.

Οι τροποποιήσεις αναπτύσσουν τις εγγυήσεις των άρθρων 3, 5, 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και υποστηρίζουν την αποτελεσματική εκπλήρωση των δικονομικών υποχρεώσεων διερεύνησης σε περίπτωση παραβιάσεων δικαιωμάτων που προστατεύει η Σύμβαση. Η απόλυτη απαγόρευση των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης δεν εξαρτάται από τη βαρύτητα της κατηγορίας. Η έγκαιρη πρόσβαση σε δικηγόρο αντιστοιχεί στην αρχή της απόφασης του Τμήματος Ευρείας Σύνθεσης της 27ης Νοεμβρίου 2008, προσφυγή αριθ. 36391/02, § 63. Η ανάγκη συναφών και επαρκών λόγων κράτησης ήδη κατά την πρώτη δικαστική απόφαση διευκρινίστηκε στην απόφαση του Τμήματος Ευρείας Σύνθεσης της 5ης Ιουλίου 2016, προσφυγή αριθ. 23755/07, § 102. Οι προβλεπόμενες συγκεκριμένες προθεσμίες και απαγορεύσεις αποτελούν εθνικές νομοθετικές εγγυήσεις για την πρακτική υλοποίηση των αρχών αυτών.

Η επανάληψη της διαδικασίας και η έκτακτη ακύρωση συντονίζονται με το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 της Σύμβασης. Όταν εφαρμόζεται η απαγόρευση εκ νέου δίωξης, ο οριστικός χαρακτήρας μπορεί

ΣΕΛΙΔΑ 38 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

να ανατραπεί μόνο λόγω επιτρεπτών νέων ή νεοανακαλυφθεισών περιστάσεων ή ουσιώδους ελαττώματος ικανού να επηρεάσει την έκβαση. Μόνη η διαφορετική εκτίμηση ήδη γνωστών αποδεικτικών στοιχείων δεν αρκεί. Εξασφαλίζεται δυνατότητα διόρθωσης παράνομης καταδίκης χωρίς απεριόριστη εκ νέου δίωξη του αθωωθέντος προσώπου. Διαπιστωμένο έγκλημα συμμετέχοντος στην αρχική διαδικασία δεν προδικάζει την ενοχή ως προς την αρχική κατηγορία. Η προσέγγιση αυτή ακολουθεί τις διακρίσεις στην απόφαση του Τμήματος Ευρείας Σύνθεσης της 8ης Ιουλίου 2019, Mihalache, προσφυγή αριθ. 54012/10, §§ 115 - 126 και 130 - 137: σαφή όρια του τακτικού ελέγχου, οριστικός χαρακτήρας της απόφασης και χωριστές αυστηρές προϋποθέσεις έκτακτης επανάληψης εις βάρος του προσώπου.

Το παρόν σχέδιο και η αιτιολογική έκθεση αποτελούν πρόταση κατά το άρθρο 18 του Νόμου περί κανονιστικών πράξεων. Κατά τη μεταγενέστερη επεξεργασία και κατάθεση νομοσχεδίου, τα αρμόδια όργανα διενεργούν την εφαρμοστέα εκτίμηση επιπτώσεων, τις δημόσιες διαβουλεύσεις, τη χρηματοδοτική κάλυψη και τον αναγκαίο συντονισμό. Οι αναφερόμενες εγγυήσεις πρέπει να εφαρμόζονται από κοινού με τις διατηρούμενες θεμελιώδεις αρχές και τις ειδικές διαδικασίες του ΗΠΚ.

Κανονιστικές πηγές και νομολογία

1. Κώδικας Ποινικής Δικονομίας - Υπουργείο Δικαιοσύνης.
2. Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας - Υπουργείο Δικαιοσύνης.
3. Νόμος περί δικαστικής εξουσίας - Υπουργείο Δικαιοσύνης.
4. Νόμος περί κανονιστικών πράξεων - Υπουργείο Δικαιοσύνης.
5. Νόμος περί νομικής βοήθειας - Υπουργείο Δικαιοσύνης.
6. Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και πρωτόκολλα - επίσημο κείμενο.
7. Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
8. Οδηγία 2012/13/ΕΕ - δικαίωμα ενημέρωσης.
9. Οδηγία 2013/48/ΕΕ - πρόσβαση σε δικηγόρο.
10. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 - τεκμήριο αθωότητας.
11. Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 - δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά.
12. Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 - νομική βοήθεια.
13. Οδηγία 2012/29/ΕΕ - δικαιώματα των θυμάτων.
14. Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 - προστασία προσωπικών δεδομένων.
15. Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 - Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.
16. ΕΔΔΑ, Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, προσφυγή αριθ. 36391/02.
17. ΕΔΔΑ, Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, απόφαση της 5ης Ιουλίου 2016, προσφυγή αριθ. 23755/07.
18. ΕΔΔΑ - Οδηγός για το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, επικαιροποιημένος στις 28 Φεβρουαρίου 2026, §§ 67-77.

Πρόσθετες πηγές για τον έλεγχο της 25ης Σεπτεμβρίου 2026:

1. ΔΕΕ, RR και JG, C-505/20, απόφαση της 12ης Μαΐου 2022.
2. Εισαγγελία της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, ανακοίνωση της 5ης Ιουλίου 2023 σχετικά με τον έλεγχο του 2020.
3. Συνταγματικό Δικαστήριο, Απόφαση αριθ. 14 της 26ης Ιουλίου 2024 επί της συνταγματικής υπόθεσης αριθ. 10/2023, δημοσιευθείσα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος 67 της 9ης Αυγούστου 2024.
4. Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, 1545η συνεδρίαση, απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2025 επί των ομάδων S.Z. και Kolevi· σημειώσεις και απόφαση, δημοσιευμένη ανεπίσημη μετάφραση στη βουλγαρική γλώσσα.
5. ΕΔΔΑ, Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, Mihalache, απόφαση της 8ης Ιουλίου 2019, προσφυγή αριθ. 54012/10, §§ 115 - 126 και 130 - 137.

ΣΕΛΙΔΑ 39 / 39 ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

Συντάκτης και υποβάλλων την πρόταση κατά το άρθρο 18 ЗНА:

Μαριάν Γκεοργκίεφ Ιβάνοφ, δικηγόρος

Δικηγορικός Σύλλογος Σόφιας, ατομικός αριθμός μητρώου δικηγόρου 1800713910

Ηλεκτρονική διεύθυνση: ivanov.bg.sf@gmail.com

25 Σεπτεμβρίου 2026

Εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή: